ప్రేమ పూజారులు!

వసుంధర

"గీతా—నువ్వు అందని పళ్ళకోసం అర్రులు చాస్తున్నావు. నీ ఈ కోరిక మూలంగా మనమిద్దరం ఎప్పటికీ ఒకటవలేమేమో — నీ మనసు మార్చుకో" అన్నాడు కిరణ్.

"అంటే—నీవు డబ్బు సంపాదించలేనంటావ్?" సూటిగా అడిగింది గీత.

"నావల్ల కాదు గీతా, నేను అత్యంత సామాన్యుణ్ణి. కానీ మనం, వివాహం చేసుకుంటే మన జీవితం స్వర్గధామంలా ఉండగలదని మాత్రం నీకు మాటిస్తున్నాను. నిన్ను పువ్వుల్లో పెట్టి పూజించుకుంటాను. నీకే కష్టమూ కలగనివ్వను. ఆ మాత్రపు అర్హికస్తోమతుంది నాకు"

అన్నాడు కిరణ్ ఆవేశంగా.

గీత అదోలా నవ్వింది. "నన్ను పువ్వుల్లో పూజించే భర్త కావాలి నాకు. కానీ అవి మామూలు పువ్వులు కాకూడదు. బంగారుపువ్వులు. జీవితం స్వర్గధామంలా ఉంటే చాలదు. ఇల్లుకూడా ఇంద్రభవనంలా ఉండాలి" చెబుతూంటే గీత కళ్ళలో కనబడుతున్న మెరుపువంక నిరాశగా చూశాడు కిరణ్. గీత అడిగింది_"నీకు నామీద ప్రేమ వుంటే ఆ స్థాయికి ఎదగడానికి ప్రయత్నించు. అప్పుడు నేనే నీకు అందుతాను. ఎందుకంటే నేనూ నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను కనక."

కిరణ్ అనాసక్తతతో నవ్వాడు. "బహుశా అది నావల్ల కాని పని అనుకుంటాను."

గీత కిరణ్ వంక అదోలా చూసి, "చూడు కిరణ్, నేను ఆశాజీవిని. నిరాశ, నిరుత్సాహం మనిషిని తినేసి నిర్వీర్యుణ్ణి చేస్తాయి. జీవితంలో పైకి రావాలంటే ఒక లక్ష్యం వుండాలి. అదీ పెద్ద లక్ష్యం" అంది.

"కానీ గొంతెమ్మకోరికయి నెరవేర్చుకోవడం లక్ష్య సాధన అనుకునేవాళ్ళకు నేనేం చెప్పేది?"

"ఈ ప్రపంచంలో అసాధ్యమైనదంటూ ఏదీ లేదు. నీవు సాధించకపోతే నేను సాధిస్తాను. నామీద నాకా నమ్మకముంది. రెండు సంవత్సరాలు వేచివుండు. బహుశా అప్పటికి నేనా అంతస్తు చేరుకుంటాను. అప్పుడు నిన్ను నా జీవితంలోకి ఆహ్వానిస్తాను" అంది గీత మాటల్లో గర్వాన్నీ, అతిశయాన్నీ మిళితంచేస్తూ.

"నీకోసం రెండుసంవత్సరాలేం కర్మ, ఎంతకాలమైనా వేచివుంటాను" అన్నాడు కిరణ్.

"కానీ, ఒక్కమాట. నేను కోరుకునే అంతస్తు చేరు

పన్నాక, నిన్ను నా జీవితంలోకి ఆహ్వానించాలనే అను కుంటున్నాను. కానీ అలా అని గ్యారంటీ మాత్రం ఇవ్వ లేను. ఎందుకంటే, ఆ అంతస్తు చేరుకునే లక్ష్యసాధనలో నేను మరొకరి సొత్తయిపోతే చేసేదేమీ లేదు. కాకుండా ప్రయత్నిస్తాను. కానీ నీకు తెలుసుగదా, నేను అన్నిటి కంటె జీవితాన్ని ప్రేమిస్తున్నాను. జీవితం డబ్బుతో ఉందని నా నమ్మకం."

"నాకు మాత్రం నువ్వే జీవితం" అన్నాడు కిరణ్.

"అందుకే జీవితం తర్వాత నేను ప్రేమించేది నిన్నే మరి" అని ఒకసారి టైమ్ చూసుకుని, "బాప్ రే నాలుగై పోయింది. ఇంట్లో అమ్మా, నాన్న కంగారు పడుతూం టారు, వస్తాను!" అంది గీత, పార్కునుండి బయటకు కదులుతూ.

2

"ఈ ఉద్యోగం నాకు చాలా అవసరం. నామీద ఆధారపడ్డవాళ్ళు చాలామంది ఉన్నారు" అంది ఉమ.

గీత నవ్వింది, "మీలాంటివాళ్ళ కిలాంటి ఉద్యోగాలు రావు. ఇలా అన్నానని ఏమీ అనుకోకండి."

"ఎందుకో తెలుసుకోవచ్చా?" ఉమ కాస్త ఉక్రోషంతో అడిగింది.

"అబ్వియస్, మీకేమో ఇంట్లో లక్ష సమస్యలు. ఈ ఉద్యోగం చురుకైన వాళ్ళకోసం. చలాకీగా ఆడుతూ, పాడుతూ నవ్వగలిగుండాలి. మీరు నవ్వగలిగినా, ఆ నవ్వులో జీవముండదు. కంపెనీ మానేజర్‌కి సెక్రటరీ అంటే మాటలు కాదు."

ఉమ నిరాశ పడిపోయింది, "చూద్దాం" అంది.

"చూసేదేం లేదు. రెండునెలలుగా మీ ఉద్యోగం దొరక్కపోతే నన్ను మీరు మళ్ళీ ఈ ఆఫీసులోనే కలుసుకోండి. అప్పటికి నేను బహుశా మీకు సహాయపడగల స్థితిలో ఉంటాననుకుంటాను" అంది గీత.

ఉమ అనుమానంగా గీత వంక చూసింది. "మీకేమైనా రికమెండేషనుందేమిటి? చాలా నమ్మకంగా చెబుతున్నారు" అంది.

"నాకే రికమెండేషనూ లేదు. నామీద నాకే నమ్మకం" అంది గీత.

ఉమ నిట్టూర్చి, "సినిమా స్టార్లా ఉన్నారు. ఆ నమ్మకముండడంలో ఆశ్చర్యంలేదు" అంది.

"నాకూ, సినిమా స్టార్సుకీ పోలికేమిటి లెండి. నాది సహజ సౌందర్యం" అంది గీత దర్పంగా.

ఉమకు పిలుపు వచ్చింది. ఆమె లోపలకు వెళ్ళింది. గీత టైము చూసుకుని ఓసారి చుట్టూ చూసుకుంది. ఇంకా నలుగురున్నారు తను కాక. ఉమతో కలిపి ఇంతవరకూ నలుగురు లోపలకు వెళ్ళారు. ఒక్క పోస్టుకు తొమ్మండుగురిని పిలిచారు. ఆ నవగ్రహాలలోనూ తనే సూర్యుడు. మిగతావాళ్ళంతా దివిటీల్లాగున్నారు.

గీత అహంకారి కాదు. గర్విష్టి కాదు. కానీ అప్పుడప్పుడు అనుకున్న ఆశయాలు సిద్ధింప చేసుకోవడానికి తగినంత ధైర్యం లభించాలనుకుంటే, ఎవరైనాసరే యీ రెంటినీ ఆశ్రయించవలసింది. అహంకారం, గర్వం - ఆత్మస్థయిర్యాన్ని పెంచడానికి బాగా పనికొస్తాయి. కానీ, ఆత్మస్థయిర్యానికవే పునాదులైనప్పుడు మాత్రం పతనానికి దారితీస్తాయి.

ఉమ వచ్చింది. ఆమె ఉత్సాహంగా లేదు. "సెలక్షన్ ఆల్ రెడీ ఐపోయినట్లుంది. చాలా కాజువల్ గా ప్రశ్నించి పంపేశారు" అని చెప్పి వెళ్ళిపోయింది ఉమ.

గీతను అందరికంటె ఆఖర్న పిలుపు వచ్చింది. గీత మహా రాణిలా లేచి నిలబడింది. తాచుపాములా చరచరా కదిలింది. పడగవిప్పిన నాగులా ఇంటర్వ్యూ బోర్డు మెంబర్ల ముందు నిలబడింది.

"కూర్చోండి!" అన్నాడు ఓ యువకుడు. గీత మహా రాణిలా కూర్చుంది. ఓ పర్యాయం చుట్టూ చూసింది. తన ప్రజల వంక రాణీ చూస్తున్నట్లున్నాయా చూపులు.

మొత్తం ముగ్గురున్నారు అక్కడ. గీతకు యెదురుగా సుమారు పాతికేళ్ళ యువకుడున్నాడు. అందంగా, హుందాగావున్నాడు.అతనే బహుశా మేనేజరయుండాలి. అతని కటూ ఇటూ ఇద్దరు నడివయస్కులున్నారు.

ఏవో ప్రశ్నలు వేశారు. ఏవో జవాబులు చెప్పింది గీత.

ఒక పదినిముషాలు గడిచేక యువకుడన్నాడు. "మిస్ గీతా! అందరికంటె ఆఖర్న మిమ్మల్ని పిలవడానికి కారణం తెలుసా?"

గీత పెదవి కదపలేదు. నవ్వింది. ఆ నవ్వులో జవాబుంది.

ఆ నవ్వు యువకుణ్ణి ముగుణి చేసింది. "మొట్టమొదలే మిమ్మల్ని పిలిస్తే, మిగతావాళ్ళని ఇంటర్వ్యూ అయినా చెయ్యకుండా పంపేయవలసి వస్తుందేమోనని" అన్నాడు.

గీత ముఖం సంతోషంతో వెలిగింది.

"సరిగ్గా మీవంటి అమ్మాయికోసమే వెతుకుతున్నాము. మీ ఫోటో, మీ క్వాలిఫికేషన్సు చూసేక ఇంటర్వ్యూ అనవసర మనిపించింది. కానీ ఏదో ఫార్మాలిటీ."

ఉమకీ విషయం తనెప్పుడో చెప్పింది. గీత కది తొలి

విజయం. నెలకు నాలుగువందల యాభైరూపాయల జీతం. జీతమంతా బ్యాంకులో వేసేస్తే ఏడాదికి అయిదువేలౌతాయి, అనుకుందామె మనసులో. మరోసారి తనకు కాబోయే బాస్‌ని చూసింది.

"నా పేరు రవిశంకర్. కానీ, ఎక్కువమంది నన్ను శంకర్ అనే పిలుస్తూంటారు" అన్నాడు అతను.

3

"మిస్ గీతా!" అన్నాడు రవిశంకర్.

"యెస్ సర్" అంది గీత.

శంకర్ డిక్టేషనిచ్చాడు. గీత తీసుకుంది. ఓ పది నిముషాల్లో అది టైపుచేసి మళ్ళీ అతని కందించింది. చదువుకుని తృప్తిగా నిట్టూర్చాడు. "ఆఖరికి మీ టైపింగ్ కూడా అందంగా ఉంటుంది" అన్నాడు.

"లేకపోతే నా ఉద్యోగముండదు కదా మరి" అంది గీత.

"ఏమన్నారు?" అన్నాడు రవిశంకర్.

"ఈ ప్రపంచంలో జీవితమంతా అందాన్ని మెయింటెన్ చేయగలగడంలోనే ఉంది. నా టైపింగ్ అందంగా ఉండకపోతే—నా ఉద్యోగం ఉండదు కదా మరి" అంది గీత మళ్ళీ.

"అయితే నిన్ను నువ్వు కేవలం ఒక టైపిస్టుగా భావిస్తున్నా వన్నమాట."

"భావించడం కాదు. ఇటీజే ఫాక్ట్!" అంది గీత అందంగా నవ్వుతూ.

"నా సెక్రటరీ పదవికే ఇది అవమానం. కేవలం టైపిస్టుగా ఉండడానికి సెలక్ట్ చేసుకోలేదు నేను నా సెక్రటరీని" అన్నాడు రవిశంకర్.

గీత తమాషాగా నవ్వి, "మీరు నన్ను నువ్వంటారు,

నేను మిమ్మల్ని మీరంటాను. ఏదో కాకతాళీయంగా రోడ్డు మీద కలుసుకుని ఉంటే ఇద్దరూ ఒకరినొకరు మీరని మన్నించుకుని ఉండేవాళ్ళం. ఎందుకంటే అప్పుడు ఒకరి అంతస్తు ఒకరికి తెలియదు కనుక. కానీ, ఇప్పుడు నా అంతస్తు మీకు తెలుసు. మీ సంబోధనే చెప్పక చెబుతుంది, నేను కేవలం మీ టైపిస్టునని" అంది.

రవిశంకర్ ముఖం గంభీరంగా అయిపోయింది. "మిస్ గీతా! మనిషి సంబోధనకూ, మనిషి వ్యక్తికిచ్చే గౌరవానికీ అన్ని పర్యాయాలూ సంబంధముండదు. హృదయానికి అతి చేరువలో ఉన్న మనిషిని మీరని మన్నించడం నావల్ల కాదు. నన్ను నువ్వు మన్నిస్తున్నా వారించకపోవడానికి కారణంకూడా ఈ ఆఫీసులోని మామూలు ప్రాక్టీసుకి భిన్నంగా కనిపించి నలుగురు ప్రత్యేక దృష్టిలోనూ పడకూడదని" అన్నాడు.

"నేనేమీ ఎక్స్‌ప్లనేషన్ అడగలేదు. తప్పందనీ చెప్పలేదు. ఉన్నమాటొకటి మాటవరసకి అన్నాను" అంది గీత ఇంకా నవ్వుతూ. ఆ నవ్వులో వెయ్యి సమ్మోహనాస్త్రాలున్నాయ్.

రవిశంకర్ అప్పటికి మాట్లాడలేదు.

4

గీత, రవిశంకర్ గురించి చాలా సమాచారం సేకరించింది. అతగాడు బంగారు పిచ్చిక. కొద్దిగా ధనగర్వమున్నప్పటికీ విశాలభావాలుకూడా ఉన్నాయని చెప్పవచ్చు. అతగాడికి చెప్పుకోదగ్గ వ్యసనాలున్నట్లు లేదు. నలుగురిలో మంచిపేరుంది.

ప్రత్యేకించి రవిశంకర్ తనపట్ల ఆకర్షితుడు కావడానికి గీత ప్రయత్నించలేదు. తన పనిని అమితశ్రద్ధతో చేసే

దామె. అతన్ని వ్యక్తిగా పూర్తిగా నిర్లక్ష్యం చేసింది. ఎన్నో పర్యాయాలతను ఆమెకు తనపట్ల గల భావాలు తెలుసుకుందామని ప్రయత్నించి విఫలుడయ్యాడు. ఈ అనాసక్తత అతని అహాన్ని సవాలు చేస్తూండేది.

రవిశంకర్ కూడా గీత ఆర్థికస్థాయి గురించి వాకబు చేశాడు. ఆమె చాలా సాధా మనిషని అతనికి తెలిసి పోయింది. కానీ అందంమాత్రం అపూర్వం.

క్రమంగా రవిశంకర్ ఆమెపట్ల ఆకర్షితుడౌతున్నాడు. ఆ ఆకర్షణ అతని చూపుల్లో వ్యక్తమౌతూనే వుంది. ఆ ఆకర్షణని గీత గమనించకపోలేదు. కానీ ఆమె గమనించ నట్లే ఊరుకుంది.

"ఈ రోజు సాయంత్రం కొన్ని అర్జంటు ఉత్తరాలు ఫైనలైజ్ చేయవలసుంటుంది. బహుశా ఇంటికి వెళ్ళేసరికి ఆలస్యం కావచ్చునేమో" అన్నాడు రవిశంకర్ ఒక రోజున.

"ఆఫీసు వ్యవహారానికి సంబంధించినంతవరకూ ఓవర్ టైం చేయడానికి నాకు అభ్యంతరంలేదు. ఇంకా డబ్బు వస్తుంది గదా" అంది గీత.

అంతకుమించి కుతూహలాన్ని చూపకపోవడం రవిశంకర్ కు నిరుత్సాహం కలిగించింది.

ఆ రోజు సాయంత్రం అయిదుగంటల ఇరవై నిముషాలకు ఆఫీసులో ఇద్దరంటే ఇద్దరున్నారు. రవిశంకర్, గీత!

గీత కాగితం, పెన్సిలు పట్టుకుని సిద్ధంగా వుంది.

"గీతా, నేనో ప్రశ్న అడుగుతాను. జవాబు చెబుతావా?" అన్నాడు రవిశంకర్.

"అడగండి."

"నేనెలా వుంటాను."

"అవసరానికి మించి పరీక్షించడం నా కలవాటులేదు. నాకు తెలిసిందల్లా ఆఫీసు వ్యవహారాలకు సంబంధించినంత వరకూ మీరు నాతోనూ, మిగతా స్టాఫ్‌తోనూకూడా చాలా ఉదాత్తంగా వుంటారని!" అంది గీత నిర్లిప్తంగా.

"నే నడిగింది దది కాదు. ఎలా వుంటానంటే చూడ్డానికి నా రూపురేఖ లెలాగుంటాయని?" ఈసారి ఇంకా స్పష్టంగా అడిగేడు రవిశంకర్.

"ఇందాక నే చెప్పాను గదా. అవసరానికి మించి పరీక్షించడం నా కలవాటులేదని. నా ఉద్యోగానికీ, మీ రూపురేఖలకూ సంబంధంలేదు. వాటిగురించి నే నాలోచించలేదు" గీత అబద్ధం చెప్పింది.

"పోనీ, ఇప్పుడాలోచించు."

"అర్జంటు త్తరాలాలశ్యమైపోతాయి. డిక్టేషన్ మొదలు పెడతారా" అంది గీత.

రవిశంకర్ గొంతు సవరించుకుని, "రాసుకో!" అన్నాడు గీత రెడీ అయింది.

"డియర్ గీతా, యూ ఆరే వండ్రఫుల్ గర్ల్. అయామ్ జస్ట్ బి కమింగ్ మాడ్ సీయింగ్ యూ..." అని, "అరే_ నువ్వేం రాస్తున్నట్లు లేదే. ఈ ఉత్తరం అర్జంటుగా ఫైనలైజ్ చేసి రేపు పోస్టుచేయాలి" అన్నాడతను.

"రాయ నవసరంలేదు. ఉత్తరం ఎవరికి రాస్తున్నారో ఆమె ఎదురుగానే వుంది" అంది గీత నెమ్మదిగా.

"గీతంటే నువ్వేనేమిటి? చాలామంది వుంటారు. అందులో నాకు తెలిసిన గీత..."

"నేనేనని నాకు తెలుసు. వండ్రఫుల్ గర్ల్, అయామ్ జస్ట్ బికమింగ్ మాడ్ సీయింగ్ యూ అన్న వాక్యాలు

వర్తించే గీత ఈ ఊరి మొత్తానికి నేను తప్ప మరెవ్వరూ కానేరదు" అంది గీత హుందాగా.

"చాలా గర్వముంది నీకు" అన్నాడు రవిశంకర్.

"గర్వం సంగతి తెలియదు. కానీ ఉన్నమాట అన్నప్పుడల్లా చాలామంది నన్నిలాగే అంటూంటారు."

"అందానికి గర్వంకూడా ఒక అందమే. ఇంతకీ నా ఉత్తరానికి జవాబెప్పుడొస్తుంది?"

"తెలియదు. నాకొచ్చిన ఇటువంటి ఉత్తరాలను నాన్నగారి కిస్తాను. ఆయన జవాబెప్పుడిస్తే అప్పుడొస్తుంది."

రవిశంకర్ దెబ్బతిన్నట్లు కనబడ్డాడు. "నా దగ్గర పని చేస్తున్నావు కదా. నామీద కొన్ని అభిప్రాయాలంటూ ఏర్పడివుండాలి మరి. అవి చెప్పొచ్చుగా" అన్నాడు.

"నేను అయిదువారాలుగా మీ దగ్గర పనిచేస్తున్నాను. ఎప్పుడూ ఒక్క పర్యాయంకూడా రాజీనామా గురించి ఆలోచించవలసిన అవసరం రాలేదు. అదే మీకు సర్టిఫికెట్" అంది గీత నిర్లక్ష్యంగా.

రవిశంకర్ తన సీట్లోంచి లేచి గీతవద్దకు వచ్చాడు. ఒక్క క్షణం తటపటాయించి ఆమె చేయి పట్టుకుని, "ఒక వేళ ఇలా నేను హద్దుమీరితే రాజీనామా ఇస్తావా?" అనడిగాడు.

గీత ఒక్క ఉదుటున చేయి విడిపించుకుంది. "రాజీనామా సంగతి తర్వాత ఆలోచిస్తాను. ముందు నామీద చేయి వేసినవాడి ప్రాణాలు తీస్తాను."

"చూస్తాను-ఎలా తీస్తావో?" అంటూ రవిశంకర్ మళ్ళీ చేయి పట్టుకున్నాడు.

గీత బలంగా అతని చేయి విదిలించి దూరంగా వెళ్ళింది. ఆమె చేతిలో ఇప్పుడు చిన్న కైజారుంది. "నా

జాగ్రత్తలో నేనుండగలను-" అందామె రొప్పుతూ.

"శభాష్-పులిపిల్లవి నువ్వు గీతా!" అన్నాడు చప్పట్లు కొడుతూ.

"నా చెయ్యి పట్టుకోవడానికి ఎంత ధైర్యం. అందు కావలసిన అర్హత లాలోచించారా?" అంది గీత తీవ్రంగా.

"అందరి అర్హతలూ తెలుసు నాకు." అన్నాడు రవి శంకర్.

"తెలిస్తే మిమ్మల్నిలా తక్కువ అంచనా వేసుకొని బలవంతంగా నా చేయి పట్టుకునేవారు కారు మీరు. అందుకు సంఘం ఆమోదించిన పద్ధతి ఒకటుంది." అంది గీత.

సమాధానం నోటి చివరివరకూ వచ్చినా అనలేదు రవి శంకర్. ఆవేశంలోని గీత ముఖం అతన్ని మరింత ముగ్ధుణ్ణి చేస్తోంది.

5

"నన్ను క్షమించు గీతా!" అన్నాడు రవిశంకర్.

"ఎందుకు?" అంది గీత.

"అసలీ రోజు నువ్వు మళ్ళీ ఆఫీసుకు వస్తావనుకోలేదు. రాజీనామా పంపిస్తావనుకున్నాను."

"నేను పిరికిదాన్ని కాదు. ఎవర్నిలా ఎదిరించి బ్రతకాలో నాకు తెలుసు. రాజీనామా ఇవ్వలేదు కదా అని మీ చర్యల కామోదముద్ర లభించిందనుకొని పొరబడ్డారో—అసహాయస్థితిలో నన్ను పులిపిల్లన్నారు చూడండి-అందులో నిజాన్ని ప్రత్యక్షంగా చూడగలుగుతారు."

రవిశంకర్ ముఖం ముడుచుకొని "నన్ను క్షమించ

లేవా?" అన్నాడు.

గీత మాట్లాడలేదు.

"రాత్రల్లా నేను బాగా ఆలోచించాను. నేను నిన్ను పెళ్ళి చేసుకోదల్చాను." అన్నాడు సూటిగా.

గీత ఆశ్చర్యంగా అతనివంక చూసింది. "మిమ్మల్ని క్షమించడమే కాదు. అభినందిస్తున్నాను కూడా. కానీ చిన్న విషయం గుర్తుంచుకోండి. మన పెళ్ళి అసాధ్యం." అంది.

"ఎందువల్ల?" అన్నాడతను దెబ్బతిని.

"మీకూ, నాకూ అంతస్తులో చాలా తేడా ఉంది."

ఆమె ఇంకా ఏదో అనబోతూండగా అతనందుకుని "ఆడవాళ్ళ అంతస్తుని వివాహం మార్చేస్తుంది." అన్నాడు.

"కావచ్చు. కానీ ఎవరికైనా అందంమీద మోజు అందనంతవరకే. అందేక ఆ అందాన్ని చిన్నచూపు చూస్తారు. అందులోనూ ఆ అందం ఐశ్వర్యం లేనిదైతే..." ఆమె కావాలనే ఆగిపోయింది.

"నేనటువంటివాణ్ణి కాదు." అన్నాడతను.

"మీ రెటువంటివారో నాకెలా తెలుస్తుంది? నాకు తెలిసిన నిజమల్లా ఒక్కటే. ఏ బంధాలూ ఏర్పరచుకోకుండా నన్ను మీ సొంతం చేసుకోవాలనుకున్నారు. అది కుదరదని తెలిసాకనే వివాహం ఆలోచన వచ్చింది మీకు. నా అంతస్తు మీకు నా ఒంటిమీద చేయి వేయగల ధైర్యాన్నిచ్చింది. నా అందం మిమ్మల్ని వివాహానికి పురిగొల్పింది. ఈ రెంటినీ కలుపుకుని ఆలోచిస్తూంటే భవిష్యత్తు ఇంకోలా కనబడుతోంది."

అతను ఒక్క క్షణం ఆలోచించినట్లు కనబడ్డాడు.

"పోనీ ఏం చేయాలో చెప్పు."

"ఏమీ చేయవద్దు. నన్నిలా వదిలిపెట్టండి. వీలుంటే నా జీతం పెంచండి. నా జీతాన్ని నేను బ్యాంకులో నిల్వచేస్తున్నాను. నా భర్తను నేను కొనుక్కునే స్థాయికి ఎదగాలని నా ఆశయం." అంది గీత.

"ఐసీ." అన్నాడతను. "పోనీ ఒక పని చేస్తాను. వివాహం కాగానే నీ పేరున కొంత డబ్బు వేస్తాను."

"కొంతంటే?"

"నువ్వడిగినంత! కానీ లక్ష రూపాయలకు తక్కువ మాత్రం కాదు."

ఆమె అతనివంక తమాషాగా కవ్విస్తున్నట్లు చూసింది. "పోనీ ఆ పని వివాహానికి ముందే చేయకూడదూ? అప్పుడు నేనొక లక్షాధికారిణిగా మిమ్మల్ని వివాహం చేసుకో గలుగుతాను."

అతను తడబడ్డాడు. నోట మాట రాలేదు.

గీత నవ్వింది. ఆ నవ్వులోనే వ్యంగ్యం ధ్వనించింది. "నేను ముందే చెప్పాను మన వివాహం అసంభవమని. వివాహం అనంతరం నా పేరున డబ్బు వేస్తారని నేను నమ్మాలి తప్పితే—ముందుగా డబ్బిస్తే నేను మిమ్మల్ని మోసంచేయనని మీరు నమ్మరు. నేను మోసంచేసే రకాన్నయితే వివాహానంతరం మాత్రం మోసంచేయనని నమ్మకమేమిటి? కానీ మీలో ఏదో ధైర్యముంది. అంటే ఏదో మోసపుటాలోచన ఉందన్నమాట."

"నేను కోటీశ్వరుణ్ణనుకోవచ్చు. నిన్ను వివాహం చేసుకునేందుకు సిద్ధపడ్డానంటే—ఒక్క దెబ్బతో నీ అదృష్టం తిరిగి అఖండైశ్వర్యానికి వారసురాలివి కాబోతున్నావు. కానీ నిన్నా వారసత్వం ఆకర్షించడంలేదు. ముందుగా

డబ్బు కావాలంటున్నావు. అంటే నేనేమనుకోవాలి. నీలో ఏదో ఇతర ఆలోచనలున్నాయనేగదా!"

"అంతస్థుల ప్రాకారం మీ కళ్ళని కమ్మేసింది. నన్నుఖండై శ్వర్యానికి వారసురాలిని చేస్తున్నానని గర్వపడుతున్నారు తప్పితే-ఆ నిర్ణయమెందుకు చేసుకున్నారో ఆలోచించడం లేదు. అద్భుత సౌందర్యాన్ని స్వంతం చేసుకొనే ప్రయత్నంలో మీరు తీసుకొన్న నిర్ణయమది. నన్ను వివాహం చేసుక్కోవాలనుకుంటూనే నన్ను నమ్మలేకపోతున్నారు. పరస్పర అవగాహన లేనివారి మధ్య వివాహబంధముండకూడదు. పరస్పర అవగాహన కావాలంటే ఒకసారి అంతస్థులు మరిచిపొండి. నన్ను మీరు నమ్మలేకపోవడం నా అహాన్ని దెబ్బతియ్యదా? అహంకారం ఐశ్వర్యవంతులకొక్కరికే ఉంటుందనుకోకండి."

"గీతా! మాటలతో నన్ను రెచ్చగొడుతున్నావ్." అన్నాడతను చిరాగ్గా.

"మీరు నన్ను మిస్ గీతా అని పిలవండి. నేను ఎస్ సర్ అంటాను. ఎవరూ రెచ్చిపోవలసిన అవసరముండదు. అదే సరైన అనుబంధం మనకు." అంది గీత.

6

"మిస్ గీతా!"

"ఎస్ సర్!"

"డిక్టేషన్ తీసుక్కుంటావా?"

"ఊఁ!"

రవిశంకర్ ఒక్క క్షణం ఆగి చెప్పడం మొదలు పెట్టాడు. "డియర్ గీతా - ఐ వాంటెడ్ టూ ప్రూవ్ మై లవ్ ఫర్ యూ. నౌ యూ విల్ రియలైజ్ వాట్ ఐ మీన్..." అని ఆగి "రాయడంలేదేం?" అనడిగాడతను.

"అవసరం లేదనిపించింది."

"అవసరమా కాదా అన్నది నేను తేల్చాలి."

"కాదు. నేనే తేల్చాలి."

రవిశంకర్ గీత ముఖంలోకి చూస్తూ మాట్లాడకుండా ఉండిపోయాడు. ఎలా సృష్టించబడిందో ఈమె? ఇటువంటి సౌందర్యం భూమ్మీద మరో చోట ఉండివుండదు. ఆమె గర్వం, అతిశయం, అహంకారం, ఆవేశం. హుందాతనం అన్నీ అందానికి వన్నె తెచ్చాయి. తన నిర్ణయంలో పొరబాటేమీ లేదు. ఈమె తనకు భార్యయితే జీవితంలో తనకు మించిన అదృష్టవంతుడుండడు.

"మిస్ గీతా!" అన్నాడతను కఠినంగా.

"ఎస్." అందామె నిర్లిప్తంగా.

"మన మిప్పుడు బయటకు వెడుతున్నాం." అన్నాడతను.

"ఎందుకు?"

"నన్నేమీ అడగవద్దు. నాతో రా." అన్నాడతను గంభీరంగా. అది చాలా ఖచ్చితమైన ఆజ్ఞ. గీత మరి మాట్లాడలేదు. అతన్ని అనుసరించింది.

ఇద్దరూ కారెక్కారు. అతను ముందు సీట్లో, గీత వెనుక సీట్లో. ఎక్కడికని అడగలేదు డ్రైవర్. అన్నీ తెలిసున్నవాడిలా కారు పోనిచ్చాడు.

గీత మెదడులో రకరకాల ఆలోచనలు పరుగెడుతున్నాయి. ఇప్పుడితను తన నెక్కడికి తీసుకెడతాడు? ఆమె ఒకసారి తన వ్యానిటీబ్యాగ్ తెరిచి అందులోనున్న పిస్టల్‌ను చూసుకొని తృప్తిగా బ్యాగ్ మూసింది.

ఆమె అనుమానాలను అబద్ధం చేస్తూ కారు ఒక పెద్ద భవనం ముందు ఆగింది. అది బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియావారి

మెయిన్ బ్రాంచి ఆఫీసు.

ఇద్దరూ కారు దిగారు. ఆఫీస్‌లోకి వెళ్ళారు.

అక్కడ చకచకా పనులు జరిగిపోయాయి. గీత తన కళ్ళను తనే నమ్మలేక ఒకసారి ఒళ్ళు గిల్లి చూసుకుంది. తననుకున్న పని ఇంత సులభంగా సాధ్యపడుతుందనుకో లేదు.

గీత పేరున రవిశంకర్ లక్ష రూపాయలకు అకౌంట్ ఓపెన్ జేశాడు. అది అబద్ధం కాదు. నిజం - గీత చేతిలో ఇప్పుడు చెక్కు పుస్తకం ఉంది.

"హాలో శంకర్!"

రవిశంకర్ వెనక్కు తిరిగాడు. "అరే - నువ్వా గోపాల్!" అన్నాడు.

"ఏమిటి కథ? చాలా హుషారుగా ఉన్నావ్. పక్క నెవరో..."

"ఉష్!" అన్నాడు రవిశంకర్. "ఇంతకీ ఎప్పు డొచ్చావ్ నువ్వు. అమెరికా వెళ్ళావన్నావామధ్య!"

"సరిగ్గా పదిరోజులైంది. నీ పక్కనున్నామె ఎవరు?"

"గీతా!" రవిశంకర్ పిలిచాడు.

గీత నెమ్మదిగా నడిచి రవిశంకర్ దగ్గరకు వచ్చింది. "ఈమె మిస్ గీత! నా పర్సనల్ సెక్రటరీ." అన్నాడు.

"గ్లాడ్ టూ మీట్ యూ." అతను చేయి చాపాడు.

గీత "నమస్తే!" అంది చేతులు జోడించి.

"వాటే బ్యూటీ!" అన్నాడు గోపాల్. రవిశంకర్ గర్వంగా నవ్వాడు.

"నా స్నేహితుడు. హరనాథ్ ఎంటర్‌ప్రైజెస్ ప్రొప్రైటర్ గారబ్బాయి గోపాలకృష్ణ. బిజినెస్ వ్యవహా రాలో స్పెషల్ ట్రైనింగ్ కోసం అమెరికా వెళ్ళి ఓ

నాలుగు నెల్లుండి పది రోజుల క్రితమే వచ్చాడు."

గీత మౌనంగా తలాడించింది.

"నా సెక్రెటరీ అట్టే మాట్లాడదు. బెస్ట్ యట్ వర్క్ అండ్ ఆల్వేస్ యట్ వర్క్."

"చాలా అదృష్టవంతుడివి." అన్నాడు గోపాలకృష్ణ. అతనింకా గీతవంకే చూస్తున్నాడు.

అదృష్టమంటే గోపాలకృష్ణ ఉద్దేశ్యంలో ఏమిటయ్యుంటుందీ అని ఆలోచించకుండా "థాంక్స్ ఫర్ ది కాంప్లిమెంట్." అన్నాడు రవిశంకర్.

7

"నిజం!" అన్నాడు కిరణ్ నమ్మలేనట్లు.

"నమ్మలేకపోతే రేపు బ్యాంకాఫిండియాకు వెళ్ళి వెరిఫై చేసుకో." అంది గీత.

"అవసరంలేదులే! నీ సౌందర్యమటువంటిది. అయితే మీ పెళ్ళి తాంబూలాలవరకూ వచ్చేసిందన్నమాట." అన్నాడు కిరణ్ దీనంగా.

"ఏడిసినట్లుంది. నేను రవిశంకర్‌ని పెళ్ళాడుతానని ఎలాగనుకుంటున్నావ్?" అంది గీత.

"మరి..." అన్నాడనుమానంగా కిరణ్.

"అతని దగ్గర్నుంచి డబ్బు సంపాదించడమే నా ఉద్దేశ్యం. అంతే!"

"అంత సులభంగా వ్యవహారం ముగియదు. లక్ష రూపాయలు నీ పేరున వేశాడంటే నిన్నెంతగా ప్రేమిస్తున్నాడో చూడు. అతన్ని నువ్వు తప్పించుకోలేవు."

"కిరణ్! నీకు ప్రేమించగల హృదయముంది. ప్రేమించబడగల రూపమూ, మనసూ ఉన్నాయి. కానీ మెదడు మాత్రం లేదు." అంది గీత నవ్వుతూ.

కిరణ్ మాట్లాడలేదు.

"నేను డబ్బు సంపాదించగలనన్నప్పుడు నా మాట నమ్మలేదు నువ్వు. అతి సులభంగా సంపాదించేను. ఆడదానికోసం రాజ్యాలు నాశనమైపోయాయని చరిత్రలో చదివావు. నా అందం ఆ చరిత్రలోని ఆడవాళ్ళకు తీసిపోతుందంటావా?"

"తీసిపోదు. అందుకే భయపడుతున్నాను - రవిశంకర్ నిన్నొదిలిపెట్టడని. అయినా అతనికి మాత్రం తక్కువే మొచ్చింది. రూపముంది, గుణముంది, అన్నింటికీ మించి డబ్బుంది!"

"అవును. కానీ నాక్కావలసినదింకొకటుంది. అతనికి ప్రేమించే హృదయముండవచ్చు. కానీ ప్రేమించడానికి సమయంలేదు. నన్ను బంగారు పువ్వులతో పూజించగల స్తోమతుండవచ్చు. కానీ పూజించడానికి సమయముండదు. పెళ్ళయి ఏడాది గడిచిందంటే నేనొక సామాన్య గృహిణినైపోతాను. నా భర్త తన పూర్తి సమయాన్ని నా గురించి వినియోగించగలగాలి. అతనికి ఆర్థిక ఇబ్బందులుండకూడదు. ఇదీ నా కోరిక!"

"బాగుంది గీతా! ఎప్పటికైనా నీ కోరిక సిద్ధించగలదని ఆశిస్తున్నాను." అన్నాడు.

"నాకోసం నువ్వు మరికొంతకాలం వేచివుండగలవా కిరణ్?" అడిగింది గీత.

"రోజులు కాదు. యుగాలు వేచివుండగలను. కానీ ఇన్ని తెలివితేటలు, ఇంత సౌందర్యం ఉన్న నీకు నామీద ప్రేమ ఎందుకు గీతా!" అన్నాడతను.

"ఎందుకా?" అని నవ్వింది గీత. "ఇప్పుడు నేను చెప్పిన వివరాలు విన్న ఏ మగవాడైనా అసలు రవిశంకర్

నీకు లక్ష రూపాయ లెందుకిచ్చాడు? ఏ పద్ధతిలో ఈ డబ్బు సంపాదించావ్? అని ప్రశ్నలు వేస్తారు. అది ప్రేమవల్ల కలిగిన అసూయ కాదు. స్వార్థంతో కూడిన అనుమానం. అది నాకు చాలా అసహ్యం. నిజమైన ప్రేమలో అనుమానాలకూ, ఆగ్రహాలకూ తావులేదు. నమ్మకమూ, క్షమ ఈ రెండే ప్రేమ ఇవ్వగలిగేది. అవి ఇవ్వని నాడది ప్రేమ కాదు."

కిరణ్ అభినందిస్తున్నట్లుగా అన్నాడు. "నీ తెలివి తేటలకు నా జోహారు గీతా! నీలా ఆలోచించగల శక్తి నాకు లేదు. నాకు తెలిసిందల్లా ఒక్క విషయం మాత్రం. నువ్వు అగ్నితో సమానం. నిన్ను తాకినవాళ్ళు బూడిదేనా అయిపోతారు లేదా శుద్ధి అవుతారు."

"థాంక్స్ ఫర్ ది కాంప్లిమెంట్" అంటూ గీత లేచింది.

8

"మిస్ గీతా!"

పిలుపు విని ఉలిక్కిపడి వెనక్కితిరిగిందామె. మనిషిని కూడా ఆమె గుర్తుపట్టింది. అతను గోపాలకృష్ణ.

"గుర్తున్నానా?" అన్నాడతనామెను సమీపించి.

"ఆఁ. బ్యాంకాఫీండియాలో ఒకసారి కలుసుకున్నాం" అంది గీత.

"ఇక్కడేం చేస్తున్నారు?"

"బస్సుకోసం ఎదురుచూస్తున్నాను" అంది గీత.

"వాట్. మీరు ఇంటికి బస్సులో వెడతారా?" అన్నాడు గోపాలకృష్ణ.

"అవును" అంది గీత ముక్తసరిగా.

"తన సెక్రటరీని ఎలా ట్రీట్ చేయాలో తెలియదన్న మాట రవిశంకర్‌కి. మీలాంటివారు బస్సులో ప్రయాణం

చేయడమా, ఛాఛా" అన్నాడు గోపాలకృష్ణ.

గీత నవ్వి, "మీకు తెలియదేమో, సెక్రటరీలెప్పుడూ బస్సుల్లోనే ప్రయాణంచేస్తారు. సెక్రటరీలను పెట్టుకున్న వాళ్ళు మాత్రమే కార్లలో వెడతారు" అంది.

"కాదు. ఏమాత్రం కాదు. సెక్రటరీ బస్సులో వెడితే యజమాని హోదా తగ్గిపోతుంది. నేనైతే నా సెక్రటరీ కోసం ఒక కారుని ప్రత్యేకించేవాడిని" అన్నాడు గోపాలకృష్ణ దర్పంగా.

"ఈజిట్" అంది గీత అతనివంక చూస్తూ.

గోపాలకృష్ణ గర్వంగా తల ఊపి, "అదిసరే, ఇంతకీ శంకర్ మీకు జీతమెంతిస్తున్నాడు" అనడిగాడు.

"నాలుగొందల యాభై."

"నాలుగొందల యాభైయా. ఛా, ఎక్స్ప్లాయిటేషన్–మియర్ ఎక్స్ప్లాయిటేషన్–నేనైతే..." ఎందుకయినా మంచిదని అంకె చెప్పలేదు గోపాలకృష్ణ. "పోనీ, ఇంక్రిమెంట్లేమైనా ఇచ్చాడా?"

"నేనుద్యోగంలో చేరి ఇంకా రెండునెలలు పూర్తి కాలేదండీ" అంది గీత సౌమ్యంగా.

"కావచ్చు. కానీ, మీలాంటి సెక్రటరీకి నెలనెలకీ ఇంక్రిమెంట్లివ్వాలి. అందుళ్ళోనూ అంత తక్కువ జీతంలో ఎంప్లాయ్ చేసినప్పుడు" అన్నాడు గోపాలకృష్ణ.

"బాగుందండీ. ఇలా ఐతే మీ వ్యాపారం మూణ్ణాళ్ళ ముచ్చటే అవుతుంది" అంది గీత నవ్వి.

"అహహహహ..." అని నవ్వేశాడు గోపాలకృష్ణ. 'నా వ్యాపారం మూన్నాళ్ళ ముచ్చటేమిటండీ. మూడు పువ్వులూ ఆరుకాయలుగా ఉంటూంటేనూ." అని కాస్త స్వరం తగ్గించి, "మీతో మాట్లాడాలి. ఆ కనపడుతున్న

పార్కులోకి వెడదాం, వస్తారా" అనడిగాడు.

గీత ఒకసారి టైము చూసుకుంది.

"ఫర్వాలేదండి. మిమ్మల్ని నా కార్లో డ్రాప్ చేస్తాను."

"ఆ పనిమాత్రం చేయకండి, పదండి" అంది గీత.

ఇద్దరూ పార్కులో ఒకచోట కూర్చున్నారు.

"చెప్పండి!" అంది గీత.

"ఏమీ లేదు. నాకో పర్సనల్ సెక్రటరీ కావాలి. నెలకు ఎనిమిది వందలిస్తాను. మీ ఎరికలో..."

"ఉంది. ఉమ అని ఒకమ్మాయి. రవిశంకర్ దగ్గర ఉద్యోగానికి నాతోపాటు ఇంటర్వ్యూకి వచ్చి సెలక్టు కాక నిరుత్సాహపడి పోయింది. అప్పుడామె అడ్రస్ తీసుకున్నాను. పాపం డబ్బుగురించి ఇబ్బందుల్లోకూడా ఉందామె!"

గోపాలకృష్ణ ముఖం చిట్లించి, "ఎవరో తెలియని వాళ్ళయితే కష్టమండీ. పనీ అదీ ఎలా చేస్తారో తెలియదు" అన్నాడు.

"బాగుందండీ, ఉద్యోగంలోకి తీసుకోకుండా ఎఫిషియన్సీ ఎలా తెలుస్తుంది?" అంది గీత.

"ఎలా తెలుసుందో వేరే చెప్పాలా. ఉదాహరణకు మీరే వున్నారు!" అన్నాడు గోపాలకృష్ణ.

"ఆ మాట ముందే అనవలసింది మీరు. ఐనా అయాం వెరీ సారీ. నేను రవిశంకర్ గారి దగ్గర కంట్రాక్ట్ బేసిస్ మీద జేరాను" అంది గీత.

"ఏమిటండీ, వాడిచ్చే నాలుగొందల యాభై రూపాయలకి కంట్రాక్టొకటా?"

"అయినా మరీ అలా తీసిపారేయకండి. నేను కంట్రాక్టులో ఉండగలందులకుగాను ఆయన, నా పేరున లక్ష

రూపాయలు బ్యాంకులో వేశారు. ఆ వ్యవహారం జరిగిన సందర్భంలోనే మనం బ్యాంకాఫిండియాలో కలుసుకున్నాం'' అంది గీత.

గోపాలకృష్ణ బ్రమ్మాన్నపడిపోయాడు.

''మీకు ఇష్టమైతే చెప్పండి. నా స్నేహితురాలు ఉమకీరోజే ఉత్తరం రాసిపారేస్తాను'' అంది గీత.

గోపాలకృష్ణ మనుషుల్లోకి వచ్చాడు. గీతవంక మరో పర్యాయం పరీక్షగా చూశాడు. 'నిజమే, ఈ అద్భుత సౌందర్యాన్ని నేను చాలా తక్కువ అంచనా వేశాను. రవిశంకర్ నాకంటే తెలివైనవాడే' అనుకున్నాడు.

గీత లేవబోయింది. ''ప్లీజ్, ఒక్క క్షణం ఆగండి'' అన్నాడు గోపాలకృష్ణ. నాకు ఉమావద్దు, రమావద్దు. మీరే కావాలి. ఎంత జీతం కావాలో చెప్పండి'' అన్నాడతను బ్రతిమాలుతున్న ధోరణిలో.

''నేనే ఎందుకు?'' అంది గీత.

'ఎందుకంటే యేమి చెప్పను, అందుకేనని యెలా చెప్పను?' అని మనసులో పాడుకున్నాడు గోపాలకృష్ణ. పైకిమాత్రం ''చెప్పడం కష్టం, నాకు మీరు నచ్చారు'' అన్నాడు.

''ఏ కారణంతో రవిశంకర్‌ను వదిలిపెట్టను? నెలజీతం ఇస్తున్నారు. నా పేరున లక్షరూపాయలు బ్యాంకులో వేశారు.''

గోపాలకృష్ణ ఏదో ఆలోచిస్తున్నట్లు ఒక్క క్షణం ఆగాడు. తర్వాత నెమ్మదిగా, ''ఒక్కసారి నాతో బయల్దేరి వస్తారా, మనం ఒక భవనం చూద్దాం'' అన్నాడు.

''ఎందుకు?'' అంది గీత.

''ఆ భవనం ఖరీదు కనీసం మూడు లక్షలుంటుంది''

ఆగాడు గోపాలకృష్ణ.

"అయితే?"

"మీకు నచ్చితే, అది మీ కిచ్చేస్తాను" అన్నాడు గోపాలకృష్ణ మామూలుగా.

గీత ఉలిక్కిపడింది. రెండునిముషాల తర్వాత లేచి నిలబడి, "పదండి-వెడదాం" అంది.

పార్కులోంచి కార్లోకి, కార్లోంచి ఒక అద్భుత భవనంలోకీ వెళ్ళారిద్దరూ.

"ఇది నా ప్రత్యేక నివాసగృహం. నా సరదాలకోసం అన్ని హంగులతో కట్టించుకున్నది" అన్నాడు గోపాలకృష్ణ.

గీత ఆశ్చర్యంగా చూస్తోంది. ఎంత అందమైన భవనమది. అది తన స్వంతం కాబోతుందా?

నేలమీద ఖరీదైన తివాచీలు పరచబడి వున్నాయి. భవనంలోని ఫర్నిచర్ చాలా ఖరీదైనదని యెవ్వరైనా చెప్పగలరు. అసలు భవనంలో అడుగుపెట్టగానే ఒక అద్భుతమైన పరిమళం మత్తు కలిగిస్తోంది. ఇద్దరూ మెట్లు ఎక్కుతున్నారు. మెట్ల పొడుగునా పరిచిన మెత్తని కంబళీ, వాళ్ళ పాదాలకు హాయిని కలిగిస్తోంది.

"ఇది నా పడకగది" అన్నాడు గోపాలకృష్ణ.

గదిలో వృత్తాకారంలో వున్న ఒక పెద్ద మంచం వుంది. నాలుగుగోడలకీ వున్న అద్దాల్లో మంచంమీద కూర్చుని తమ ప్రతిబింబాలను చూసుకునే విధంగా వుంది. మంచంమీద మెత్తని పరుపులు. పరుపుమీద పరిచిన దుప్పటీలకు అందమైన డిజైనులు. గదిలో చక్కని పరిమళం, పరవశం కలిగించే పరిమళం.

"నచ్చిందా, ఇది మీ సొంతం కాబోతుంది" అన్న

గోపాలకృష్ణ మాటలు విని, ఈ లోకంలోకి వచ్చింది గీత. ఆమె ఉలిక్కిపడింది. గోపాలకృష్ణ చేయి తన నడుంమీద వుంది. ఆమె అతన్ని దూరంగా తోసింది.

గోపాలకృష్ణ వెళ్ళి మంచంమీద పడ్డాడు. అతని ముఖంలో నవ్వు వుంది. "భయంలేదు. తలుపులు వేశాను" అన్నాడతను.

"అంటే, మీ ఉద్దేశ్యం?" అంది గీత కోపంగా.

"అది మీకూ, నాకూ తెలిసినదే. ఎందుకు మళ్ళీ నాచేత చెప్పించడం" అన్నాడు గోపాలకృష్ణ.

"నేనెవరో తెలుసా?" అంది గీత.

"ఆహా, అందమైన పడుచుదానివి" అన్నాడు గోపాలకృష్ణ.

"కాదు, అగ్నిజ్వాలను. మరోసారి నా వంటిమీద చేయివేసి చూస్తే తెలుస్తుందా సంగతి."

"ఒక్కసారేం కర్మ. కొన్ని గంటలసేపు నీ వంటిమీంచి నా చేయి తీయనుకూడా" అంటూ లేచాడు గోపాలకృష్ణ.

గీత తన కుడిచేయి ముందుకు జాపింది. "చూశావా, నా చేతివేళ్ళకున్న గోరుగులు. అవి పదునైనవిమాత్రమే కాదు. వాటి చివర విషంకూడా వుంది. నా జోలికి వచ్చావా, నీ ప్రాణాలు దక్కవు. భవనంలోకి వచ్చేముందు ఎందుకైనా మంచిదని వాటిని ధరించాను."

గోపాలకృష్ణ అనుమానంగా ఆమె చేతివంక చూశాడు. ఆమె గోళ్ళు చాలా పొడవుగా కన్పిస్తున్నాయి. అవి మనిషి గోళ్ళలా కూడా లేవు. "నేను నమ్మను" అన్నాడతను.

"నమ్మకపోతే నిజం తెలుసుకున్నాక, మరి నువ్వీ లోకంలో వుండవు" అంది గీత.

గోపాలకృష్ణ ఆవేశం చల్లారింది.

"నన్నెందుకు అనుమానించేవు?"

"ఆడదానికి అది సహజం. కానీ నువ్వు నన్ను తక్కువ అంచనావేయడం నువ్వు మూర్ఖుడవని చెప్పక చెబుతోంది. తను ఏ ప్రయత్నమూ చేయకుండానే రవిశంకర్ నా పేరున లక్షరూపాయలు బ్యాంకులో వేస్తాడనుకున్నావా? మరే దారీ లేదని తెలిశాకనే అతనాపని చేశాడు" అంది గీత.

"అయితే నిన్ను సొంతం చేసుకోడానికి లక్షరూపాయలు ఖర్చుపెట్టాలంటావ్?"

"సొంతం చేసుకోవడమంటే నీ ఉద్దేశ్యంలో ఏమిటో నాకు తెలియదు. నా ఉద్దేశ్యంలో మాత్రం పదిమంది ఎదుట పెళ్ళి చేసుకోవడం!" అంది గీత.

"శంకర్ నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటాడా?" ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు గోపాలకృష్ణ.

"అవును. కాబట్టి మరెన్నడూ మిత్రద్రోహం తలపెట్టవద్దు" అంది గీత.

9

"నువ్వు గీతను పెళ్ళి చేసుకుంటావా?"

"అవున్రా గోపాల్" అన్నాడు రవిశంకర్.

"అదేమిట్రా, ఎక్కడా పిల్లలే దొరకలేదా నీకు."

"నిజమే. గీతలాంటి పిల్ల లెక్కడా దొరకలేదు నాకు."

"ఏమిటో కూటికిలేక ఉద్యోగానికి వచ్చిందాన్ని వివాహం చేసుకోవడం నాకు నచ్చలేదు."

"ఆమె కూటికి లేనిదికాదు. బ్యాంకులో ఆమెపేరున లక్షరూపాయలున్నాయి."

"తెలుసున్రా, అదీ నీ ధర్మమే కదా."

"అలా తీసిపారేయకు. ఈ రోజు నేను కోటికి పడగ

లెత్తినవాణ్ణి కావచ్చు. కానీ మా తాతగారి ఊరు కట్టు గుడ్డలతో వచ్చారు. వాళ్ళదగ్గరా, వీళ్ళదగ్గరా అడిగి డబ్బుతీసుకుని వ్యాపారం మొదలుపెట్టారు. తెలివితేటలకు అదృష్టం కలిసివచ్చి ఈనాడు ఆయన మనవణ్ణి ఈ స్థాయికి చేరుకున్నాను."

"బాగుంది. ఆయన దగ్గర సామర్థ్యం ఉంది. పచ్చిమిరప బజ్జీలమ్మే ప్రతివాడూ పదిమేడలు కట్టగలుగుతున్నాడా? సంపాదనే మనిషి తెలివితేటలకూ, అంతస్తుకూ కొలబద్ద" అన్నాడు గోపాలకృష్ణ.

రవిశంకర్ నవ్వాడు. "నీ దృక్పథం వేరు, నా దృక్పథం వేరు. ఎలా గొప్పవాణ్ణయ్యానో నాకు తెలుసు. అదీ కాక అందానికి అంతస్తులతో పనిలేదు. పేదవాడి దొడ్లో పూచినా, గొప్పవాడి దొడ్లో పూచినా గులాబిపూవు అందం ఒక్కటే. అయితే ఆ పువ్వునుంచిన చోటునిబట్టి దాని అంతస్తు మారుతుంది. ఓ ముష్టిదాని తల్లో ఉంటే దానికి గుర్తింపుండదు. అదే ఖరీదైన ఫ్లవర్ వాజ్‌లో పెడితే నలుగురికళ్ళూ పడతాయి. అందం ఎక్కణ్ణించి వచ్చిందన్న ప్రశ్నకంటె, ఎవరిచేతిలో పడిందన్న ప్రశ్నే ముఖ్యమైనది. గీత అందం నన్నాకర్షించింది. ఆ అందానికి సరైన స్థానం కల్పించాలనుకుంటున్నాను."

"అబ్బా, చాలా గొప్పగా చెప్పావే. సరేకానీ, ఆ పువ్వుని నాబోటిగాడు ఆల్‌రెడీ వాసన చూసేసి వుంటే."

"మిస్టర్ గోపాల్" అన్నాడు రవిశంకర్ కోపంగా. "గీత ఎవరనుకుంటున్నావు-మండే నిప్పు. ఆమె యెటువంటిదో అనుభవపూర్వకంగా నాకు తెలుసు." రవిశంకర్ స్వరంలోని తీవ్రతను తగ్గించి, "నీ గురించి గీత నాకు

చెప్పింది. నీ బారినుంచి తనెలా తప్పించుకున్నదీకూడా చెప్పింది. మరోసారి ఆమెగురించి ఆలోచించావా, ఆమె జోలికి వెళ్ళావా—మనమధ్య స్నేహబంధముండదు. శత్రుత్వంకూడా ఉండదు. ఒకడు హంతకుడు, రెండోవాడు హతుడు—అంతే!'' అన్నాడు.

''అయాం సారీ'' అన్నాడు గోపాలకృష్ణ. కానీ అతని ముఖంలో పశ్చాత్తాపం కనిపించడంలేదు.

10

''నా పేరు సీతాపతి. కానీ మా ఆవిడ పేరు సీత కాదు.'' అన్నాడాయన. ఆయన వయసు సుమారు యాభై సంవత్సరాలుంటుంది. మనిషి పొడగరి. గుబురు మీసాలు. అందమైన, హుందాతనంగల ముఖం. జుట్టు మరీ ఎక్కువగా నెరియలేదు. ఇంకా బట్టతల కూడా రాలేదు. కానీ జుట్టు మాత్రం కాస్త పలచగా ఉంది.

గీత మౌనంగా నవ్వింది.

''ఈ రోజు ఆయన ఆఫీసుకు రారు. ఆయన స్థానంలో నేను వచ్చాను.''

అర్థమైందన్నట్లు తలూపింది గీత.

పనులన్నీ చకచకా జరిగిపోయాయి. రవిశంకర్ లేని వెలితి ఫీలయింది గీత. కాని ముసలాయన చురుగ్గా ఉన్నాడు. చాలా పని రాబట్టాడు.

''మిస్ గీతా! ఈ రోజు నీవు మరో గంటసేపుండాల్సొంటుంది.'' అన్నాడు ముసలాయన.

గీత మౌనంగా తలూపింది.

అంత పెద్ద ఆఫీసులో గీత, సీతాపతి మిగిలారు.

''రవిశంకర్ స్థానంలో ఈ రోజు నేను రావడానికి కారణం తెలుసునా?'' అనడిగాడు సీతాపతి.

"ఆయన సెలవులో ఉన్నారు కనుక." అంది గీత.

సీతాపతి లేచి ఆమె దగ్గరకు వచ్చి "ఆయన సెలవులో ఉన్నా ఆయన కార్యక్రమాలకు సెలవులేదు. అన్నీ యథా విధిగా జరిగిపోతాయి." అంటూ ఆమె చేయి పట్టు కున్నాడు.

గీత చేయి వదిలించుకోలేదు. "అంటే?" అంది అమాయకంగా ముఖంపెట్టి ముసలాయన ముఖంలోకి చూస్తూ.

"ఈ సీతాపతి ఈ క్షణంలో గీతాపతి." అన్నా డాయన ఆమెను దగ్గరగా లాక్కుంటూ.

హఠాత్తుగా చాచిపెట్టి కొట్టింది గీత. సీతాపతి చేయి అప్రయత్నంగా ఆమె నడుంమీదనుంచి తన దవడమీదకు వెళ్ళింది. ఆయన గీతను వదిలిపెట్టాడు.

"గీతంటే ఏమనుకున్నావ్?" అంది గీత కోపంగా.

సీతాపతి కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి. "ఏమనుకుంటేనేం? ఒక అసహాయురాలని తెలుసు. ఈ క్షణంలో నన్ను దాటిపోలేనిదని తెలుసు." అంటూ ఆమెని సమీపించాడు.

గీత వాచీ చూసుకుని "నీలాంటివాడికి బుద్ధిచెప్పడానికి అరగంటచాలు. ఎవరికి ఎలా బుద్ధిచెప్పాలో నాకు తెలుసు. హద్దు మీరావంటే నువ్వో నేనో చస్తాం. అలా కాక నాకేదైనా అన్యాయం జరిగిందంటే అందరి ఆడ వాళ్ళలా ఏడుస్తూ కూర్చుంటాననుకోకు. నిన్ను రచ్చకీడ్చి తీరాను. ముందుగా పోలీసుస్టేషనుకు వెడతాను. నీ అన్యా యాన్ని ఋజువుచేయడానికి డాక్టరుపరీక్షక్కూడా సిద్ధ పడతాను. ఏమైనా వదులుకుని బ్రతకగలవుగానీ పరువు వదులుకుని బ్రతకలేవు నువ్వు." అంది.

"ఓహ్! అంతపెద్ద పథకం వేశావన్నమాట. ఒకసారి

కాలు జారి స్త్రీకానీ మీ ఆడవాళ్ళ పొగరణగదు.'' అంటూ ఆయన ముందడుగు వేశాడు.

''ఆగు!'' అంది గీత. ఆమె వానిటీబ్యాగులోంచి పిస్టల్ తీసింది. ''ఇది పేల్చవలసిన అగత్యం నాకు కలగనివ్వకు.''

''నన్ను క్షమించు గీతా! నీ శీలాన్ని రక్షించుకునేందుకు నువ్వు తీసుకునే జాగ్రత్తలు చూస్తూంటే ముచ్చటేస్తోంది. నీలాంటి ఆడదాన్ని పొందడంకోసం రెండుమూడు లక్షలు ఖర్చుపెట్టినా బాధనిపించదు.'' అన్నాడు సీతాపతి.

గీత చురుగ్గా సీతాపతి కళ్ళలోకి చూసింది. ''ఈ వయసులో పెళ్ళి గురించి ఆలోచిస్తున్నారా మీరు?''అంది.

''ఛ ఛ - నాకు పెళ్ళేమిటి? మా ఆవిడ వింటంటే కోర్టుకీడుస్తుంది.'' అన్నాడు సీతాపతి.

''నన్ను స్వంతం చేసుకోవడానికి ఎవరైనా లక్షలు ఖర్చుపెట్టాల్సిందేననుకోండి. కానీ ఇంకా ముఖ్యమైన దేమిటంటే అంత ఖర్చుపెట్టేక పెళ్ళి కూడా చేసుకోవాలి.'' అంది గీత.

సీతాపతి ముచ్చటగా గీత ముఖంలోకి చూస్తున్నాడు. ఎవరీ అమ్మాయి? ఎంత నిర్భయంగా, నిస్సంకోచంగా మాట్లాడుతుంది? అందం, అందానికి తగ్గ గుణం - గుణానికి తగ్గ ధైర్యం, ధైర్యానికి తగ్గ సమయస్ఫూర్తి—

''చూడు గీతా! ప్రస్తుతానికి నీ కర్థంకాదు. నా ప్రాపకంకోసం ఎంతోమంది ఎదురుచూస్తూంటారు. పెళ్ళి గురించి ఆలోచించకు. అంతగా కావాలంటే ఎవడో లోఫర్ గాణ్ణి పెళ్ళాడు. కానీ అడిగినప్పుడల్లా నన్ను కాదనకూడదు. నీ పేరున బ్యాంకులో రెండు లక్షలుంటాయి. నువ్వు తిరగడానికి కారుంటుంది...''

"మిస్టర్ సీతాపతీ! ఎంతోమంది మీ ప్రాపకంకోసం ఎదురుచూస్తున్నారంటున్నారు కదా! నేను ఒకరి ప్రాపకంకోసం ఎదురుచూసేదాన్ని కాదు. మీవంటి వాళ్ళను చూస్తూంటే మగవాళ్ళమీద ద్వేషం పెరిగి పోతోంది నాకు. లక్షలు కుమ్మరించినా, కాళ్ళమీద పడి మొక్కినా ఈ గీత ఎవరికీ స్వంతం కాదు. పెళ్ళి ఒక్కటే మార్గం. అదైనా అందరిలాకాదు. నాకోసం ఏమైనా చేయాలనుకునేవాడినే చేసుకుంటాను." అంది గీత తీవ్రంగా.

సీతాపతి ముఖం ప్రసన్నంగా మారిపోయింది. ఆయన టెలిఫోన్ రిసీవర్ తీసి ఒక నంబర్ డయల్ చేశాడు.

"హలో - గోపాలకృష్ణా! నేను సీతాపతిని మాట్లాడు తున్నాను. గీతలో నువ్వు చెప్పిన లక్షణాలు కనబడలేదు. మా రవి అదృష్టవంతుడని తోస్తోంది నాకు. గీత మా ఇంటి కోడలు కావడానికి నాకేం అభ్యంతరం కనిపించడం లేదు," అని ఫోన్ పెట్టేశారాయన.

గీత ఆశ్చర్యంగా ఆయన ముఖంలోకి చూస్తూ "మీరు...మీరు..." అంది.

"రవిశంకర్ తండ్రిని. అన్నీ చెప్పాడు వాడు నాకు. కానీ రెండ్రోజుల క్రితం గోపాలకృష్ణ అని నా మిత్రుడి కొడుకు నీ గురించి మరో రకంగా చెప్పాడు. అందులో నిజానిజాలు తెలుసుకునేందుకు స్వయంగా నేనే ఆఫీసుకు వచ్చాను. ఆ గోపాలకృష్ణ అలా ఎందుకు చెప్పాడో తెలి యదు. బహుశా..." అని ఆగి గీత ముఖంలోకి చూసి నవ్వేడాయన.

11

"నా పేరు గోపాలకృష్ణ." అన్నాడు గోపాలకృష్ణ.

"చిత్రం - తమర్నెప్పుడూ చూసిన గుర్తులేదండి."

అన్నాడు గీత తండ్రి నరసయ్య.

"మీరు నన్ను చూడలేదు. అయినా నేను మిమ్మల్ని వెతుక్కుంటూ వచ్చాను."

"ఎందుకో?" అన్నాడు నరసయ్య ఖరీదైన అతని దుస్తుల్నీ, ఆగిన అతని కారునీ మార్చి మార్చి చూస్తూ.

"మీరు నన్ను చూడకపోయినా నా గురించి వినే ఉంటారు, హరనాథ్ ఎంటర్ప్రైజెస్ మాదే."

హఠాత్తుగా నరసయ్య శరీరంలో వణుకు వచ్చింది. ఊళ్ళో పేరుమోసినవాడు హరనాథ్. ఆయనకి ఊళ్ళో ఇంకా చాలా వ్యాపారాలున్నాయి.

"చిత్తం. విన్నానండి. కానీ మీరెందుకు వచ్చారో?" నీళ్ళు నమిలాడు నరసయ్య.

"మీరు డబ్బు కిబ్బందిపడుతున్నట్లు తోస్తోంది - మీ కేమైనా సహాయం చేయాలనిపిస్తోంది."

నరసయ్య ముఖం చిన్నబోయింది. "ఏవో మా యిబ్బందులు మాకుంటాయిలెండి కానీ- అవసరంకోసం ఎవర్నీ యాచించేవాళ్ళం కాదు." అన్నాడు.

"అబ్బే. నా ఉద్దేశ్యమది కాదండీ..." నసిగాడు గోపాలకృష్ణ. "చూడండి. మీరు పెద్దవారు. నేను కుర్రాణ్ణి. మాట్లాడ్డం నాకు చేతకాదు. నేనేమన్నా ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా కాదని గ్రహించాలి మీరు - మీ పేరున ఒకలక్ష రూపాయలు బ్యాంకులో వేస్తాను. ఊరికే కాదు లెండి. ప్రతిఫలం కోరుతున్నాను."

"లక్ష రూపాయల విలువచేసే ప్రతిఫలం నేనెక్కణ్ణించి తేగలనండీ!" అన్నాడు నరసయ్య ఉలిక్కిపడి.

"మీ అమ్మాయిని నాకిచ్చి పెళ్ళిచేయండి" అన్నాడు గోపాలకృష్ణ.

నరసయ్య భృకుటి ముడతలు పడింది. "ఏమి టన్నారూ?" అన్నాడు నమ్మలేనట్లు.

"లక్షల విలువచేసే ప్రతిఫలం మీ అమ్మాయే!"

నరసయ్య తమాయించుకున్నాడు. "ఇలాంటి విషయాలు పెద్దలతో సంప్రదించవలసినవి. మీ తలిదండ్రులు వస్తే బాగుంటుంది."

"మా ఇంట్లో నా మాటకు ఎదురులేదు. నా నిర్ణయానికి తిరుగులేదు. అనుకున్నది సాధించడం తప్ప మరొకటి తెలియదు నాకు. అనుకున్నది సాధించడంకోసం ఏం చేయడానికీ వెనుదీయను నేను."

"కావచ్చు. కానీ, మనకూ కొన్ని సాంప్రదాయాలంటూ ఉంటాయి గదా. పెళ్ళంటే కులం, గోత్రం చూసుకోవాలి. ఇరుపక్షాలకీ అన్నీ నచ్చుబాటు కావాలి. జాతకాలు సరిపడాలి. అందుకే సంప్రదింపులకు పెద్దవాళ్ళ అవసరం."

"మీరెప్పుడో పూర్వకాలపు మాటలు చెబుతున్నారు. పెళ్ళికవేమీ అవసరం లేదిప్పుడు. పెళ్ళి చేసుకునేదెవరు? ఒక అబ్బాయీ, అమ్మాయీ. పెళ్ళయ్యాక ఒకచోట చేరి కాపురంచేసేదీ వాళ్ళే. వాళ్ళిద్దరకూ నచ్చుబాటైతే అంతకంటే కావలసిందేముంది? బాగా ఆలోచించుకోండి. మా ఇద్దరికీ ఈడూ జోడూ సరిపోయింది. నాకు పిల్ల నచ్చింది. లక్షలకొద్దీ కట్నంతో వస్తున్నపిల్లలను కాదని, మీకే ఎదురుగా లక్ష ఇచ్చి పెళ్ళిచేసుకోవాలనుకుంటున్నాను."

నరసయ్య క్షణం ఆలోచించి, "ఇంకా ఏమైనా ఆలోచించే ముందు అమ్మాయి ఇష్టాయిష్టాలను విచారించవలసి వుంది" అన్నాడు.

గోపాలకృష్ణ తటపటాయిస్తున్నట్లు అన్నాడు. "మీకు

తెలియదని కాదు. కానీ, వయసులోవున్న ఆడపిల్లల పెళ్ళి విషయం జాప్యంచేయడం మంచిదికాదు. మీ అమ్మాయి రవిశంకర్ దగ్గర పనిచేస్తోంది. వాడు నాకు చిన్నప్పట్నించీ తెలుసును. వాడి బుద్ధి లెలాంటివో కూడా యెరుగుదును. వాడిదగ్గర ఏ పిల్లా సెక్రటరీగా రెండుమూడు నెల్లకంటే పనిచేయదు. ఒకవేళ చేసిందంటే వాడి వల్లో పడిందనే అనుకోవాలి. ఇందులో మీరు నన్ను అపార్థం చేసుకో కూడదు. మీ ముందుజాగ్రత్తకోసం చెబుతున్నాను."

గోపాలకృష్ణ వెళ్ళిపోయేక నరసయ్యా, వెంకాయమ్మ గారూ కూతురి భవిష్యత్తుగురించి చాలా సేపు చర్చించారు.

"ఈ రోజుల్లో అంతా డబ్బుతో వుంది. కులం, గోత్రం అంటూ పట్టింపులు పెట్టుకుని వచ్చే లక్ష్మిని ఆపకూడదు. కుర్రాడు లక్షణంగా వున్నాడు..." అంది వెంకాయమ్మ చివరకు. నరసయ్యాగా రాశ్చర్యంగా భార్య ముఖంలోకి చూశాడు. ఇంచుమించుగా ఆయనకూ అలాంటి ఆలోచనే తోచినట్లుంది.

సాయంత్రం కూతురు రాగానే వాళ్ళిద్దరూ నెమ్మదిగా పెళ్ళి ప్రసక్తి తీసుకొచ్చారు.

"నడ్డి నొప్పిగా ఉందని ఆఫీసుకు సెలవెట్టానా? అది నీ పెళ్ళి నిశ్చయించడంకోసమే అన్నట్లు ఓ పెళ్ళికొడుకు వెతుక్కుంటూ ఇంటికి వచ్చాడు." అన్నాడు నరసయ్య.

గీత ఆశ్చర్యంగా వింటోంది. తండ్రి కులగోత్రాలను గురించి తన ఆదర్శభావాలను వ్యక్తపరిచేక గీత హాఠాత్తుగా అడిగింది. "నాన్నా! అయితే పెళ్ళికవేమీ అడ్డు కాదంటారా?"

"అవేం అడ్డు. అది మన మూర్ఖత్వం-అంతే!" అన్నాడు నరసయ్య.

"అయితే ఇంతకాలం మీ దగ్గర చెప్పకుండా దాచిన నిజమొకటుంది నాన్నా! నేనో అబ్బాయిని ప్రేమించాను. అతనిది మన కులం కాదు. ఏదో చిన్న ఉద్యోగం చేసుకుంటున్నాడు. చాలా మంచివాడు. నన్ను తన ప్రాణంకంటె ఎక్కువగా చూసుకుంటాడు."

వెంకాయమ్మ మండిపడింది. ఆడవాళ్ళను చదివించడం వల్ల వచ్చే నష్టాలివేనంది. మొగుణ్ణి స్వయంగా వెతుక్కోవడమే కాకుండా ఇలా సిగ్గులేకుండా తల్లిదండ్రుల ముందు చెప్పడం తమ రోజుల్లో ఎరగం అంది. నరసయ్య కూడా కలగజేసుకొని కులంగోత్రం చూడనప్పుడు ఆ స్త్రీ అంతస్తూ చూడవలసిన అవసరముందన్నాడు.

గీత తల్లికేసి చూసి "పూర్వపు రోజుల్లో ఇలాంటి వెరగం అంటున్నావు-స్వయంవరాలుండేవి కదా!" అంది.

"అవా-అవి రాజుల కూతుళ్ళకి." అంది వెంకాయమ్మ తడుముకోకుండా.

"పొరపాటమ్మా! స్వయంవరం ఎందుకంటే అందమైన అమ్మాయిని చాలామంది మగవాళ్ళు పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకుంటూంటే - అప్పుడు ఎన్నికను అమ్మాయికే వదిలిపెట్టేవారు. రాజు కూతుళ్ళకే కాదు. అన్ని కులాల్లోనూ ఈ ఆచారముండేది. ఎటొచ్చీ రాజులు డబ్బున్నవాళ్ళు కాబట్టి వాళ్ళ కథలు పైకి వచ్చాయి. మిగతావాళ్ళ కథలు పైకి రాకుండా ఉండిపోయాయి. అయినా ఆ రాజు కూతుళ్లెలాగుండేవారో నాకు తెలియదు - నాకంటే అందంగా మాత్రం ఉండివుండరని చెప్పగలను."

వెంకాయమ్మ బుగ్గలు నొక్కుకొని "ఔరా! ఎంత గర్వమే నీకు?" అంది.

నరసయ్య నెమ్మదిగా "చూడమ్మా! ఇలాంటి విష

యాల్లో స్వయంనిర్ణయం పనికిరాదు. పెద్దవాళ్ళు చెప్పినట్లు వినాలి. లేకపోతే తర్వాత విచారిస్తావు.'' అన్నాడు.

''ఇంతకీ మీకిష్టమైన ఆ అబ్బాయెవరు?'' అంది గీత.

''పేరు గోపాలకృష్ణ. హరనాథ్ ఎంటర్ ప్రైజెస్...''

''చెప్పకండి. అన్నీ నాకు తెలుసు. అతనికింత మంచి ఉద్దేశ్యముందని ఇన్నాళ్ళు నాకు తెలియదే. అప్పుడప్పుడు నన్ను కలుసుకొని మాట్లాడ్డానికి ప్రయత్నిస్తే రౌడీ అను కున్నాను.'' అంది గీత.

''నీకు తెలుసునన్నమాట. ఏమైనా ఇలాంటి విషయాల్లో పెద్దల జోక్యం అవసరం. అందుకే అతను మర్యాదగా మనింటికి వచ్చాడు.''

''నాన్నా!'' అంది గీత తీవ్రంగా. ''మీ నిర్ణయమే సమంజసమైందనుకుంటే నా నిర్ణయం సంగతి ఏమిటి? రవిశంకర్ నన్ను పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకుంటున్నాడు. వాళ్ళ అంతస్తు గురించి నేను వేరే చెప్పవలసినదేమీ లేదు కదా. అతను నా పేరున అప్పుడే లక్ష రూపాయలు వేశాడు. ఎందుకో తెలుసా?'' అంటూ కొన్ని సంఘటన లను తొలగించి జరిగినది చెప్పింది గీత.

నరసయ్య, వెంకాయమ్మ ఇద్దరూ కూడా ప్రమాన్పడి పోయారు. వాళ్ళిద్దరూ కూతురివంక నే చూస్తూన్నారు. ఈ గీత నిజంగా తమ కూతురేనా అనిపించసాగింది వాళ్ళకి.

పేరుపొందిన ఇద్దరు వ్యాపారస్తులు. గీతను వివాహం చేసుకోవడంకోసం ఇద్దరూ ఎగబడుతున్నారు. గీత విలువ తమకు తెలియడంలేదు కానీ...

''నాన్నా! మీకు తెలియకుండా ఏ సంగతీ దాచను. మీ జోక్యం లేకుండా నా పెళ్ళి జరుగదు. మీరు మాత్రం కంగారుపడి ఏ ఒక్కరికీ మాటివ్వకండి. నేనెటువంటి దాన్నో మీకు తెలుసు గదా, మీ కూతుర్నే.'' అంది గీత.

12

రిసీవర్ ఎత్తి "హాలో!" అన్నాడు రవిశంకర్.

"శంకరేనా! నేను గోపాలకృష్ణని మాట్లాడుతున్నాను."

"నువ్వా? ఏమిటి నాయనా విశేషం!"

"చాలా ముఖ్యమైనదే - నిన్నడగాల్సింది. గీత విషయంలో నీ నిర్ణయమేమిటి?"

"ఆ విషయం ఎప్పుడో ఫైనలై జయిపోయింది."

"బాగా ఆలోచించుకునే తీసుకున్నావా ఈ నిర్ణయం?"

"ఒరేయ్ గోపాల్! భగవంతుడు నాకు అన్నీ ఇచ్చాడ్రా! గీతవంటి అందమైన భార్య దొరికితే నా జీవితానికింక సంపూర్ణత లభిస్తుందనిపిస్తోంది. అదృష్టంకొద్దీ ఆమె నా కళ్ళబడింది. వదులుకోలేనింక."

"బాగా ఆలోచించరా శంకర్! మరొక్కసారి."

"ఎందుకింత పట్టుదలగా ఉన్నావు నువ్వు. ఆమె నీకేం అపచారం చేసింది?"

"అపచారం కాదురా. నువ్వేమీ అనుకోనంటే నిజం చెబుతాను."

"చెప్పు."

"గీతను నేను పెళ్ళాడాలనుకుంటున్నాను..."

"యూ..." అన్నాడు రవిశంకర్ కోపంగా.

"ఆలోచించరా. బాగా ఆలోచించు. గీతను చూశాకనే నా ఆలోచన పెళ్ళిమీదకు మళ్ళింది. ఆమె నాకు దక్కకపోతే బహుశా నేను బ్రతకనేమోననిపిస్తోంది."

తమాయించుకున్నాడు రవిశంకర్. "అది నీ తప్పు కాదురా. గీత అందం అటువంటిది. కానీ ఒకసారి పెళ్ళి

నిశ్చయమైపోయాక ఆమె గురించి ఎటువంటి చెడుతలం పులూ పెట్టుకోగూడదు. మనమిద్దరమూ స్నేహితులం. గీతకూ, నీ పెళ్ళికి ఇంక ఏ సంబంధమూ ఉండకూడదు. ఆమెను నీ మిత్రుడి భార్యగా గుర్తించు."

"పెళ్ళయాక చేస్తాను ఆ పని. ఒకవేళ ఏ కారణం చేతనైనా గీత నన్ను పెళ్ళిచేసుకుందనుకో, నువ్వు కూడా ఆ విషయం గుర్తుంచుకోవాలి."

13

"చెప్పండి." అంది గీత.

"బాగా ఆలోచించి మరీ మీ సమాధానం ఇవ్వాలి." అన్నాడు గోపాలకృష్ణ.

"అయితే మీరడగదల్చుకున్నది ప్రశ్న అన్నమాట." అంది గీత.

"అవును. మీ సమాధానం సూటిగా ఉండాలి!"

"ప్రశ్న సూటిగా ఉంటే సమాధానమూ అలానే ఉంటుంది."

"అయితే చెప్పండి. మీరు నన్ను సహ్యించుకుంటున్నారా?"

"లేదు."

"అమ్మయ్య! నా గుండెబరువు కొంచెం తగ్గించారు. మీరు రవిశంకర్‌ని ప్రేమిస్తున్నారా? ఈ ప్రశ్నకు కూడా సూటిగానే జవాబివ్వండి."

"లేదు."

గోపాలకృష్ణ ముఖం వెలిగింది. "చాలా చక్కని హాయైన జవాబిచ్చారు. ఇంకొక్క ప్రశ్న."

"దానికీ సూటిగానే జవాబు కావాలా?" అడిగింది గీత.

"అవును."

"అయితే అడక్కండి. జవాబు నాకు తెలియదు."

"అదేమిటి? అడక్కుండానే తెలియదంటారు?"

"మీరడగబోయే ప్రశ్న - 'నన్ను మీరు ప్రేమించగలరా?' అని అంతేగా? దానికి జవాబు నాకు నిజంగా తెలియదు. తెలుసుకోవలసిన అవసరం కూడా లేదు."

"ఎందుకు లేదు?"

"నా వివాహం నిశ్చయం కాబోతోంది. అందువల్ల."

"అందుకే నాకు సమాధానం అవసరం. నన్ను మీరు ప్రేమించగలరన్న ధైర్యం నాకుంటే మీ వివాహం నాతో జరుగుతుంది."

"అసాధ్యం." అంది గీత.

"ఎన్నో అసాధ్యాలను సాధించాడీ గోపాలకృష్ణ. మీరు 'ఊఁ' అంటే చాలు. తర్వాత వ్యవహారం నేను చూసుకుంటాను."

"క్షమించండి. నేను 'ఊఁ' అనలేను. అయినా తెలియకడుగుతాను. నా గురించి మీకింత పట్టుదలెందుకు?"

"జవాబు నిజంగా నాకు తెలియదు. చిన్నతనంనుంచీ గారాబంగా పెరిగాను నేను. కోట్ల ఆస్తికి ఏకైక వారసుణ్ణి నేను. మిమ్మల్ని చూసిన క్షణంలో—మీరు నాకు కావాలనుకున్నాను. పథకం వేశాను. మీరు నా కందలేదు. నా ఊహాకంటే ఎన్నోరెట్ల గొప్పతనం మీలో ఉంది. అది నన్ను మీపట్ల పూర్తిగా ఆకర్షితుణ్ణి చేసింది. మిమ్మల్ని స్వంతం చేసుకోవాలన్న పట్టుదల కూడా పెరిగింది. మీకోసం ఏం చేయడానికైనా సిద్ధంగా ఉన్నాను. కానీ మీరు నాకందడంలేదు. మొదటిసారిగా జీవితంలో ఓటమి ఎదురయ్యేలాగుంది. ఊహాలో కూడా పరాజయం నేను సహించలేను." నిట్టూర్చాడు గోపాలకృష్ణ.

గీత నిట్టూర్చి "నాకు రవిశంకర్ మీద ప్రత్యేకమైన

ప్రేమంటూ ఏమీ లేదు. నేను కోరేదల్లా నన్ను బంగారు పువ్వులతో పూజించగల భర్త. అందుకవసరమైన ప్రేమా, అర్థికస్థితీ నా భర్త కుండాలి" అంది.

గోపాలకృష్ణ కళ్ళు మెరిశాయి. "మిస్ గీతా! ఒక్క చిన్న ప్రశ్న. ఒకవేళ ఏ కారణంచేతనైనా రవిశంకర్ మిమ్మల్ని వివాహం చేసుకోలేదనుకోండి. అప్పుడు నన్ను అంగీకరించడానికి అభ్యంతరమా?"

"అదెలా సాధ్యం?"

"సాధ్యాసాధ్యాల ప్రసక్తి మీకు లేదు. రవిశంకర్ మిమ్మల్ని వివాహం చేసుకోలేకపోతే నన్ను కరుణించ గలరా అన్నదానికి సూటిగా జవాబు చెప్పండి."

"ప్రస్తుతానికి చెప్పలేను. ఎందుకంటే అతను నన్ను నమ్మి నా పేరున లక్ష రూపాయలు బ్యాంకులో వేశాడు. నా వ్యక్తిత్వానికిచ్చిన గౌరవమది. అంత గౌరవం మీరు నాకివ్వగలరో లేరో నాకు తెలియదు."

"తెలుసుకునే రోజు ముందుంది. మీకోసం ఏమైనా చేయగలనని అతి త్వరలో తెలుసుకుంటారు మీరు." అన్నాడు గోపాలకృష్ణ.

14

"ఈ రోజు ఆఫీసుకి సెలవు."

"ఎందుకు?"

"నిజంగా మీకు తెలియదా? మేనేజర్ రవిశంకర్ చనిపోయారు."

"అఁ..." షాక్ తింది గీత.

ఆమెవంక ఆశ్చర్యంగా చూసి "నిజంగా మీకు తెలియదా అమ్మా?" అన్నాడు ఆఫీసు ముందున్న ప్యూన్.

"ఎలా జరిగింది? నిన్న ఆరోగ్యంగానే ఉన్నారు

గదా!" అంది గీత.

"అంతా దురదృష్టమమ్మా! చావు వెతుక్కుంటూ వచ్చిందాయన్ను..." ఫ్యాన్ కంఠం గాద్గదికమైంది.

"కాస్త వివరంగా చెప్పు." అంది గీత. ఆమె ఇంకా విషయాన్ని నమ్మలేకపోతోంది.

"చెప్పడానికేముందమ్మా! అయ్యగారికి కాస్త మందు అలవాటుంది. రోజూ రాత్రి మందు వేసుకు నేపడుకుంటారు. నిన్న వేసుకున్నదాంట్లో ఏదో విషం కలిసిందట."

"విషమా? ఏం విషం?"

"అవన్నీ సరిగ్గా తెలియవమ్మా నాకు. దిక్కుమాలిన పాడలవాటు అయ్యగారి ప్రాణాలను బలిపుచ్చుకుంది." ఫ్యాన్ కళ్ళలోంచి నీళ్ళు వచ్చాయి.

గీత అక్కడ క్షణం కూడా నిలబడలేదు. తనకోసం ఎన్నో కలలుగన్న రవిశంకర్ మరి లేడు. అతని వద్దనుంచి డబ్బు సంపాదించేక ఎలాగో అలా అతన్ని వదుల్చుకోవాలని తనకున్న మాట నిజం. కానీ ఈ విధంగా మాత్రం కాదు. భగవంతుడు తనకు సాయంచేసి ఉండవచ్చు. కానీ ఈ విధంగా జరగడం ఆమె కేమాత్రం సంతోషాన్ని కలిగించలేదు.

గీత రవిశంకర్ ఇంటికి ఎన్నడూ వెళ్ళలేదు. కానీ చాలా పర్యాయాలు బయటనుంచి చూసింది. ఆ ఇంటికి తనని యజమానురాల్ని చేయాలని రవిశంకర్ అనుకున్నాడు. కాని అతనిప్పుడు లేడు. అందుకు పరామర్శించడానికా అన్నట్లు వెడుతోంది ఆ ఇంట్లోకిప్పుడు.

ఇంట్లోంచి ఏడ్పులు వినిపిస్తున్నాయి. గీత ప్రవేశించింది ఇంట్లోకి. ఆ ఇంటి అందాలామెను చలింపజేయడం లేదిప్పుడు. ఏదో స్మశానంలా ఉందామెకా ప్రదేశం.

"హలో మిస్ గీతా!"

ఆ కంఠం గోపాలకృష్ణది. అతని ముఖంలో విషాదం ఉట్టిపడుతోంది. "మన రవిశంకర్ ఇంక లేడు గీతా!" అన్నాడతను బాధగా.

"విన్నాను. ఏం జరిగిందసలు? ఏదైనా హత్యా ప్రయత్నమా?"

"అబ్బె అలాంటిదేం కాదు. అతను రాత్రిళ్ళు పడుకోబోయేముందు కాస్త ద్రవపదార్థం పుచ్చుకుంటాడు. అందులో ఎలా కలిసిందో నూటికి తొంభైపాళ్ళు మిథైల్ ఆల్కహాలు కలిసింది."

"ఎవరన్నా కావాలని..."

"ఇంపాసిబుల్. ఇంపోర్టెడ్ లిక్కర్. రహస్యంగా తీసుకునేవాళ్ళకీ రిస్కు ఉంటూనే వుంటుంది. ఒకోసారి మోసం జరిపోతూంటుంది. మీరు విన్నారో లేదో ఒక నగరంలో కొన్ని వందలమంది చనిపోయారు."

"అవును. ఇది జరిగి ఎన్నాళ్ళో కాలేదు. నేనూ పేపర్లో చదివాను." అంది గీత.

రవిశంకర్ శవం చుట్టూ ముఖ్య బంధువులు కాబోలు వున్నారు. అక్కడే గీత సీతాపతిగారిని కూడా చూసింది. సీతాపతిగారి కళ్ళు ఎర్రగా ఉబ్బి ఉన్నాయి. ఆ క్షణంలో ఆయన అత్యంత సామాన్యుడిలాగున్నాడు. ఆయన్నూ, రవిశంకర్‌నీ, అక్కడి వాతావరణాన్నీ చూస్తూంటే గీతకు ఆపుకోలేని దుఃఖం వచ్చింది. చేతుల్లో ముఖం పెట్టుకుని వెక్కి వెక్కి ఏడ్చిందామె.

అలా కొద్ది నిముషాలు ఏడ్చాక మనసుకు కాస్త ఉపశమనం కలిగినట్లుంది. ఆమె నెమ్మదిగా కళ్ళు తుడుచుకుని ఒక పర్యాయం శవంవంక చూసింది. నిండా తెల్లని గుడ్డ

కప్పబడివుంది. ఆ గుడ్డ క్రింద నిన్నటివరకూ చలనముండి తన జీవితాధ్యాయంలో సంచలనం కలిగించిన వ్యక్తి, ఈ రోజు అతను పడుకున్న మంచానికీ, అతనికీ ఏమీ తేడా లేదు _ విలువలో తప్ప. అతనికంటె ఆ మంచమే విలువైన దీ రోజు! నిట్టూర్చింది గీత.

15

రవిశంకర్ చనిపోయి నెలరోజులైంది.

పార్కులో కూర్చుంది గీత. ఆమె ముఖకవళికల్నిబట్టి ఎవరికోసమో ఎదురుచూస్తున్నదని చెప్పవచ్చు. అప్పుడప్పుడు టైము చూసుకుంటోంది. అసహనంగా చుట్టూ పరికిస్తోంది. అసహనం మితిమీరినపుడు ఒకోసారి లేచి నిలబడి అటూ ఇటూ పచార్లుచేసి మళ్ళీ కూర్చుంటోంది.

"హల్లో మిస్ గీతా!" అన్న పరిచిత కంఠం విని వెనక్కు తిరిగిందామె.

"హల్లో _ మీరా?" అంది.

"మిస్ గీతా! ఇంకా ఎన్నాళ్ళు నేనిలా వేచి ఉండడం?"

"చూడండి మిస్టర్ గోపాలకృష్ణా! పేరుకు తగ్గట్టుగానే మీరు గోపాలకృష్ణులనుకోండి. రాధలా పది మందితో నా నాథుణ్ణి పంచుకోలేను. రావణాసురుడి దగ్గరున్నా సరే _ అడ్డదారులు తొక్కకుండా నాకోసం మాత్రమే తపించిపోయే రాముడిలాంటివాడు నాక్కావాలి. మీరు రాముడవునో కాదో తెలుసుకునేందుకు నాకు కొంత వ్యవధి కావాలి." అంది గీత తాపీగా.

"నా ప్రేమకు నిదర్శనంగా మీ పేర బ్యాంకులో రెండు లక్షలు వేశాను కదా! ఈ నెల రోజుల వ్యవధీ చాలలేదా మీకు?" అన్నాడు గోపాలకృష్ణ.

నవ్వింది గీత. "ప్రేమపూజారి అనే పదానికి అర్థం తెలుసా మీకు?" అనడిగింది తాపీగా.

"ప్రేమను పూజించేవాడనో, ప్రేమపువ్వులతో ప్రియురాలి పూజచేసేవాడనో అయుంటుంది."

"అదేం కాదు. పూజారికీ, మనకీ తేడా తెలుసు గదా మీకు. పూజారి భగవంతుడికి ప్రతి రోజూ పూజచేస్తాడు. మనం అవసరమైనప్పుడు అప్పుడప్పుడు చేస్తూంటాం. ఉదాసీనత వహించకుండా ప్రియురాలిని నిత్యం పూజించగలవాడు ప్రేమపూజారి. నేను కోరుకునేది ప్రేమపూజారిని."

"నేను ప్రేమపూజారి నే!"

అదోలా నవ్వింది గీత. "రవిశంకర్ ప్రేమ హృదయంలోంచి పుట్టుకొచ్చింది. అందుకే అతను నా పేరున లక్ష రూపాయలు బ్యాంకులో వేయగలిగాడు. నన్ను నమ్మాడు. నేనే సర్వస్వమని అనుకున్నాడు. మనిషి మనసును అతని చర్యలే చెప్పక చెబుతాయి. అతడు నా పేర బ్యాంకులో డబ్బు వేశాడు కాబట్టి, మీరూ వేశారు. మీకు నాపైన ఉన్నది తాత్కాలిక వాంఛయో, ప్రేమయో అన్నది తెలుసుకునే అవకాశం నాకివ్వలేదు మీరు."

"ఏం చేస్తే నమ్ముతారు మీరు?"

"అది మీకే తెలియాలి."

ఒక్క నిముషం తటపటాయించాడు గోపాలకృష్ణ. "మీకు తెలియదు కానీ నేను మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నానన డానికి ప్రబల నిదర్శనముంది."

"అంటే _ రవిశంకర్‌ని మీరు..."

"నో నో నో..." అన్నాడు గోపాలకృష్ణ కంగారుగా. "రవిశంకర్ మరణానికి కారణం నేను కాదు."

"మరి...?" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది గీత.

"ఇప్పుడు నేను చెప్పేది మీ మనసులోనే ఉంచుకో వాలి. పొరపాటున కూడా ఎవరికద్దా అనకూడదు. ఈ రహస్యం చెప్పడం ద్వారా నా ప్రాణాలు కూడా పోయే ప్రమాదముంది. అయినా నా ప్రేమను నిరూపించుకునే టందుకంతకంటె ప్రబల నిదర్శనముండదనే ఉద్దేశ్యంతో చెప్పేస్తున్నాను. నన్ను సహృదయంతో అర్థంచేసుకుని నాకు జీవిత సహచరిణి కాగలరని ఆశిస్తున్నాను." గోపాల కృష్ణ నిట్టూర్చాడు.

"రవిశంకర్, నేనూ స్మగ్లింగ్ వ్యాపారంలో భాగ స్థులం. మా ఇద్దరివీ వేర్వేరు వ్యాపారసంస్థలైనప్పటికీ అండర్ గ్రౌండ్లో ఇద్దరిదీ ఒకటే వ్యాపారం. ఈ వ్యాపా రంలో ఒక విదేశంతో పరిచయం ఏర్పడింది. కొన్ని ముఖ్య విషయాలకు సంబంధించిన సమాచారాన్ని సేకరించి తమ కందజేయవలసిందిగా ఆ దేశం కోరింది. అందుకుగానూ మాకు చాలా పెద్ద ప్రతిఫలం లభించింది. లక్షాధికారులం, కోటీశ్వరులం కాగలిగాం. మా డబ్బు దేశంలో మా పలుకుబడిని పెంచి పెద్దపెద్ద పరిచయాలను కలిగించింది. అతి సులభంగా సమాచారం సేకరించి ఆ దేశాని కంద జేస్తూండేవాళ్ళం.

మా కొక రహస్య కార్యాలయముంది. విదేశానికి సంబంధించిన ప్రతినిధులు మమ్మల్నిక్కడ కలుసుకుంటూ ఉండేవారు. కొద్ది నెలల క్రితం ఎలా తెలిసిందో మన ప్రభుత్వానికి మా కార్యాలయం గురించి తెలిసింది. ఒక రోజు మేము సమావేశంలో ఉండగా మెరుపుదాడి జరిగింది. అందరమూ తెలివిగా తప్పించుకోగలిగాం - ఒక్కడు తప్ప. అక్కడ అందరం మారువేషాల్లో కలుసు

కుంటూంటాం. అందువల్ల ఎవరెవ్వరో మాలో మాకే చాలా మందికి తెలియదు.

ఆ దొరికిన ఒక్కరూ మా గురించి చెప్పగల రహస్యాలేమీ లేవు. తను చేసే పని మాత్రం చెప్పగలడు. మొన్న మొన్నటివరకూ అతను పోలీసుల నిర్బంధంలో ఉన్నాడు. రవిశంకర్ చనిపోయిన ముందురోజు అతన్ని పోలీసులు వదిలిపెట్టారు.

అప్పుడే రవిశంకర్ ఒక పొరపాటు చేశాడు. అతన్ని కలుసుకుని మాట్లాడ్డానికి ప్రయత్నించాడు. అతనిమీద పూర్తి పోలీసు నిఘా ఉంటుందన్న విషయం తెలిసుండీ ధైర్యం చేశాడు. అతను గుర్తుపట్టగల మారువేషంలో అతనికి కనిపించాడు. ఇద్దరూ క్షణాలమీద మాయమయ్యారు. ఒక భారత గూఢచారి వీళ్ళని అనుసరించాడు. ఆ విషయాన్నిద్దరూ గుర్తించి కూడా గుర్తించనట్లు నటించేరు. ఆ గూఢచారిని తప్పుదారి పట్టించి, మొత్తంమీద బయటపడ్డారు.

ఆ తర్వాత నన్ను కలుసుకున్నారు. నా దగ్గర అప్పుడొక విదేశీ గూఢచారి ఉన్నాడు. అతను అప్పుడప్పుడు మాకు విదేశీ సారా తెచ్చి ఇస్తూంటాడు. అతను మా ముగ్గురికీ మూడు బాటిల్సు ఇచ్చాడు. కాసేపు కబుర్లయ్యాక వాళ్ళిద్దరూ వెళ్ళిపోయారు. అప్పుడు విదేశీ గూఢచారి నాకు చెప్పాడు. "ఈ ఇద్దరి పనీ రేపటితో సరి."

"అదేం?" అన్నాను ఆశ్చర్యంగా.

"వీళ్ళు బ్రతికుండడం బ్రతికున్న మీబోటివాళ్ళకీ, మీమీద ఆధారపడ్డ మాబోటివాళ్ళకీ కూడా ప్రమాదం. వీళ్ళని ఒక భారత గూఢచారి ఫొటోలు తీశాడు. ఆ ఫొటోలోంచి రవిశంకర్ అసలు రూపం బయటపడ్డానికి ఎన్నో

రోజులు పట్టదు. ఈలోగా అతను మరణిస్తే ఎవరికీ ఏ అను మానమూ ఉండదు. ఆ ఫొటోలో వ్యక్తికోసం బ్రతికున్న వాళ్ళలోనే వెదుకుతారు వాళ్ళు." అన్నాడు గూఢచారి.

"అయితే ఇప్పుడు మీరేం చేశారు?"

"మీ దగ్గరకు వచ్చేముందే నాకు వీళ్ళ ఫొటోలు తీయ బడ్డ వైనం సంగతి తెలిసింది. రవిశంకర్ లాంటి ముఖ్య మైన వ్యక్తిని కూడా పోగొట్టుకోవలసివచ్చింది. అతన్ని పోగొట్టుకోకపోతే మీరు దక్కరు. అందుకే ఇప్పుడిచ్చిన బాటిల్ లో మిథైల్ ఆల్కహాలుంచాను."

నేను కంగారు పడ్డాను. అప్రయత్నంగా నా చేయి నా బాటిల్ మీదకు పోయింది. "కంగారు పడకండి. మీ బాటిల్లోది అసలైన కోన్యాక్. పోయేది వాళ్ళిద్దరూ మాత్రమే. రవిశంకర్ చావుని అతని తండ్రి ఎలాగో అలా కప్పిపుచ్చుకోగలడు. రెండోవాడి శవం బైటకు రానివ్వం. అతను అనామకుడు కాబట్టి ఎవరూ పట్టించుకోరు." అన్నాడా గూఢచారి.

నాకు సగం విచారం, సగం సంతోషం కలిగింది— విచారం స్నేహితుడు పోతున్నాడని. మరి సంతోష మెందుకో తెలుసా మిస్ గీతా! మిమ్మల్ని పొందగలనని. అందుకున్న ఒకేఒక అడ్డంకి తొలగిపోతోందని. మీపట్ల నాకున్న ప్రేమ నన్నత్యంత విచారకర పరిస్థితిలో నాకు సంతోషాన్నిచ్చింది. ఈ విషయాలు ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ ఎవ్వరికీ చెప్పకూడదు. అయినా మీ మీదున్న ప్రేమతో మీకు చెప్పాను. ఇప్పటికైనా నా ప్రేమను అంగీక రిస్తారా!" అన్నాడు గోపాలకృష్ణ.

"మిస్టర్ గోపాలకృష్ణా! అంతా బాగానే ఉంది. కానీ మీరు దేశానికి శత్రువులు. మాతృదేశానికి ద్రోహం

తలపెట్టిన దేశద్రోహి.'' అంది గీత ఆవేశంగా.

''గీతా! దేశం గురించి బాధపెట్టుకోకండి. మన దేశంలో అష్టయిశ్వర్యాలూ మూలిగిపోతున్నాయని ఏ దేశమూ మన దేశంమీద కన్నేయలేదు. మనది ముష్టివాళ్ళ దేశం. తిండికీ, గుడ్డకీ కరువైన దేశం. ఈ దేశాని కేదేశం వల్లా కలిగే నష్టంలేదు. మనం మన సంగతి ఆలోచించుకోవాలి. మరో విధంగా మనం 'సుఖసౌఖ్యాలలో మునిగి తేలగల అవకాశముందా? మీరు నాతో కలిస్తే_మీవంటి సౌందర్యవతి సహాయంతో మన సంపదను మరింత రెట్టింపు చేసుకోవచ్చు గీతా! ఏమంటారు?'' అన్నాడు గోపాల కృష్ణ ఆవేశంగా.

అప్పటివరకు చెట్ల గుబుర్ల చాటున దాగిన మనుషులు బయటికి వచ్చారు. హఠాత్తుగా గోపాలకృష్ణ మీదపడి తుణాలలో బంధించారు అతడిని. డిటెక్టివ్ విశ్వనాథం నవ్వుతూ, తన చేతిలో ఇంకా తిరుగుతున్న టేప్ రికార్డర్ ని బటన్ వత్తి ఆపేశాడు.

* * *

''కంగ్రాచ్యులేషన్స్ మిస్ గీతా! ఇందులో నీ పాత్ర చక్కగా నిర్వర్తించేవు!'' అన్నాడు డిటెక్టివ్ విశ్వనాథం, గీతను అభినందిస్తూ.

''నాదేముందండీ! అంతా మీ సలహాయే గదా!'' అంది గీత.

''అంతా అయోమయంగా ఉంది డిటెక్టివ్ విశ్వనాథం గారూ!'' అన్నాడు కిరణ్.

''ఇదంతా నా భార్య సుధ వేసిన పథకం. ఈ నగరంలో కొందరు దేశద్రోహులున్నారని పోలీసులు ప్రయత్నిస్తున్నారు పట్టుకోనేందుకు. కానీ వాళ్ళ ఆచూకీ

తెలియలేదు.

మేము రంగంలోకి దిగాం. అతి స్వల్పవ్యవధిలో కోట్లకు పడగెత్తిన రవిశంకర్, గోపాలకృష్ణలు మమ్మల్నాకర్షించారు. వాళ్ళను పట్టుకునేందుకు సుధ మాస్టర్ ప్లాన్ వేసింది. అప్పుడే ఆమె గీతను స్పాట్ చేసింది. రవిశంకర్ సెక్రెటరీ పోస్టు అడ్వర్టయిజు చేసిన సంగతి ఆమెకు చెప్పాం. ఆత్మరక్షణకు ఆమెకన్నో ఏర్పాట్లు చేశాం.

గీతవంటి అందమైన ఆడదాని అవసరం రవిశంకర్ లాంటి దేశద్రోహులకుంటుందని మాకు తెలుసును. అందుకే మా పథకం నెరవేరింది. ఇందులో గీత తన పాత్ర చక్కగా పోషించింది." అన్నాడు డిటెక్టివ్ విశ్వనాథం.

"గీతను తక్కువ చేయాలని కాదు కానీ - అబ్బాయిలే ఇక్కడ తమ పాత్రలను చక్కగా పోషించారని చెప్పాలి. అందమైన ఆడదాని ముందు బలహీనులై తమకు తామే బయటపడ్డారబ్బాయిలు." అంది సుధ.

"ఇదంతా గీత తనే స్వయంగా చేస్తోందనుకున్నాను కానీ మీబోటివారు తెరవెనుక ఉన్నారని నాకు ఊహామాత్రంగానైనా తోచలేదు." అన్నాడు కిరణ్.

"ఆ విషయం మీరు గ్రహించే విధంగా గీత ప్రవర్తించివుంటే పిట్టలెప్పుడో ఎగిరిపోయుండేవి." అంది సుధ నవ్వుతూ.

"ఏది ఏమైతేనేం? మీబోటి మేధావుల కారణంగా కొంతమంది దేశద్రోహులు బయటపడ్డారు. దేశానికి కొంత ప్రమాదం తగ్గింది." అంది గీత నిట్టూర్చి, తన ప్రేమ పూజారులను తలుచుకుంటూ.

—: ఐపోయింది :—